

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvmdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Visszhang a „Bácskai Jó Szív“-hez.

A modern kultúra nemesebb világ-
 felfogása nyilatkozik abban a hu-
 mánus irányban, mely korunknak
 egyik jellegzetes, bár még min-
 dig nem eléggé kifejlett vonása,
 mely országos csapások, tömeges
 szerencsétlenségek idején összegyűjti a könyörület
 filléreit, hogy enyhítse velök a nyomort és meg-
 előzze az éhhalált.

Mi bácsmegyeiek, hála a gondviselésnek,
 eddigelé több-kevésbé majd mindig óva marad-
 tunk a nagyobb gazdasági kárral járó csapások
 végzetes súlyától, valamint hogy nem tartozunk
 azok közé sem, kiknek a köznyomort szemlélni
 állandóan van alkalmuk. Nem marad ugyan a mi
 tárcánk sem ment a könyörület nyilvános adójá-
 tól, mert az országos adakozásokban folyton részt
 vehettünk, de adakozásunk mérve, valljuk meg,
 sohasem ölt valami impozánsabb alakot. És ezt
 mi igen természetesnek találjuk, mert az már
 benne fekszik emberi természetünkben, hogy a
 markunk rendszerint csak annyira táguul, ameny-
 nyire a szívünk szorul és hogy csakis a szeren-
 csétlenség közvetlen szemlélete és az is a legtöbb
 esetben csupán in flagranti képes emberi önzé-
 sünket annyira visszaskorítani, hogy szívünk rész-
 véte korlátlanul nyilatkozhatssék.

De éppen mivel erre nálunk ritkán van eset,
 mi sokkal kisebb mértékben veszünk részt a nyil-
 vános jótékonyágban, mint az más megyékben
 történik, a hol a közélet emberei olykor valóság-
 os filantropikus hadjáratot intéznek a közönség
 tárcája ellen.

Az a végzetes szerencsétlenség, az az ádáz
 csapás azonban, mely az ország egy jó részét a
 kinyíló tavasszal az árvizek rettenetes pusztítása
 által érte, sokkal nagyobb mérvű, sokkal súlyo-
 sabb, semhogy csakis közvetlen szemlélete indít-
 hatná meg emberbaráti érzelmeinket az akcióba
 lépésre, és mi csak üdvözölni tudjuk azon moz-
 galmat, mely ez alkalomból az árvíz által káro-
 sultak nyomorának enyhítése végett a vármegye
 székhelyén megindult. Nem kételkedünk, hogy
 megyénkben nem hiányzik a humánus szellem és
 hogy e mozgalomnak, midőn a szívek könyörü-
 letességére appellál, sikerülni fog az önzés cyniz-
 musát, mindenütt a hová fordul, teljesen vissza-
 szorítani.

Mert sok esetben valóban nem a humanitás,
 a részvét hiánya, mint inkább a gondolkodásmód
 könnyelmű frivolitása és az önzés cynizmusa az,
 mely a könyörület érzését bennünk elnyomja, az
 a cynizmus, mely az emberies érzet nyilvánulá-
 sait nem ritkán hóbortnak tartja, valójában pedig
 nem egyéb mint a hitványosság köpenye.

Ha a humanitás valóban az egyetemes mor-
 rál folyománya, akkor emberietlenség volna köny-
 rülettel elsubanni akarni a köznyomor nyil-
 vánulási fölött, sőt minél nagyobb, minél kiter-
 jedtebb e nyomor, annál többünknek válik köte-
 lességévé annak enyhítése. A modern civilizáció
 legnemesebb attribútuma, mely a humanizmusnak
 a jelen században eddig nem sejtett jelentőséget
 kölcsönzött a moralitásban, megköveteli, hogy az
 emberi szenvedés minél nagyobb mértékben köz-
 ügynek tekintve, az emberi közösség által orvo-
 sítottassék.

De nemcsak a moralitás szempontja, hanem
 a hazafiasság is kötelességünké teszi, hogy sze-
 rencsétlen honfitársaink felségelésére minden töl-
 nök telhetőt megtegyünk. Nem áll ugyan hatal-
 munkban, hogy azt az óriási gazdasági kárt, mely
 az árvizek okoztak, helyre üthessük, de
 amnyit mégis tehetünk, sőt kötelességünk is meg-
 tenni, hogy a szerencsétleneket a betevő falat
 hiánya fölötti kétségbeesésből kimentsük és hogy
 nekik, a mennyire lehetséges a további megél-
 tetés első legszükségesebb eszközeinek beszerzését
 lehetővé tegyünk. Mi lesz belőlük, ha még eny-
 nyi segélyre nem számíthatnak és mi lesz belől-
 nük, akik amny is kevesek vagyunk, ha kö-

zönyüink és részvétlenségünk folytán az elpusz-
 tult vidékek lakóiban az éhség érzete el fogja
 nyomni a hazafias érzést és tömegesen hátat for-
 dítanak e hazának?

Amily nagy szükség van tehát a segélyre,
 épp oly szükséges, hogy az minél nagyobb mér-
 vekeket öltson. Nem kételkedem, hogy a megindult
 mozgalom az egész megyére ki lesz terjesztve
 és hogy egyetlen községben sem fognak hiányozni
 lelkes férfiak és még lelkesebb nők, kik ez ügy
 mellett buzgólkodni legnemesebb kötelességüknek
 fogják tekinteni. Az alkalom a lehető legkedve-
 zőbb. A hangversenyek ideje még nem egészen
 járt le, a tavaszi multságoké pedig épp most
 kezdődik. Ezek a nyilvános megadózgatásnak leg-
 kényelmesebb és egyszersmind legkevesbé alkalmatlan
 eszközei. Ezeket kell első sorban felhasz-
 nálni mindenütt, mert ezek ama nem közvetlen
 utak és módok, melyek legalkalmasabbak arra
 nézve, hogy az emberek a társadalmi erények
 gyakorlására mintegy öntudatlanul is rávezet-
 tessenek.
 Pozsonyi Béla.

Az ó-becsei versenyek.

Oly szép májusi nap kedvezett az Ó-Becsén elő-
 szőr tartott szántás-, eke- és löversenynek, mintha a
 természet maga is meg akarta volna jutalmazni az
 ó-becsei gazdasági társulatot, melynek kérelmére és
 kezdeményezésére a vármegyei gazdasági egyesület ez
 idén Ó-Becsén tartotta meg a szántás- és ekeversenyt.
 Az ó-becsei gazdasági társulatnak különösen Szon-
 nomár Elek elnökének és Gönczy János titkárnak tevé-
 kenységét maga a község és főleg annak gazdasági bírja,
 Dörner Márton, minden tekintetben a leghathatósabban
 támogatta, úgy, hogy midőn a vármegyei gazdasági
 egyesület tagjai körünkbe érkeztek, угyszólva mindent
 készen találtak.

A Tisza partján elterülő 1 1/2 kilométer hosszú bá-
 nomkertek lettek a verseny terét átengedve, ugyanitt
 rendezték be az alispán ur és a jury-tagok részére fen-
 tartott sátrót és ide ütötték fel a vendéglősök sátrait
 is, amelyek száma már a verseny előtti napon oly nagy
 volt, mintha egy országos vásár lett volna készülöben.
 Az ünneplésségek Schmausz Endre alispán ur
 fogadtatásával kezdődtek, aki elé számos magánfogattal
 egy külön kiállítás Bács-Földvárig ment. Ugy az al-
 ispán ur, mint a vele érkező vármegyei gazdasági egye-
 sület tagjai, egyesek vendégszerető házaiba szállásoltat-
 tak el.

Másnap, azaz f. hó 16-án, kora reggel az ó-becsei
 első zenekar kísérete mellett a versenyterre kivonulván,
 Gönczy János rövid beszéddel üdvözölte az alispán ur
 önnagyságát, akinek válaszában, melyben a versenyek ren-
 dezésének szilkségességét, hasznosságát kiemelve, a
 gazdaközönséghez nemcsak szakavatottságban kitűnő,
 hanem igazi atyai oktatást nyújtott, a több ezer főre
 menő közönség harsogó éljenekkel fogadta.

Ezután a versenyzés a szántásversenyyel kezde-
 tét vette, amelyben 8 iga vett részt. Ezen versenyre 5
 díj lett kitűzve. Az elsőt, 4 drb aranyat, Kömüves Bol-
 dízsár ó-becsei lakos, a másodikat, 3 drb aranyat, Uglík
 János szinte ó-becsei lakos nyerte el. A többi díjak ki-
 sebb jutalmazások voltak.

Az ekeversenyben részt vett 21 drb ekén a kitűnő
 Schlick gyárhoz tartozók könnyű szerrel győzedelmes-
 kedtek.

Bár e két verseny nagy érdekkel foglalt le,
 mégis a legnagyobb érdek volt a Gombos Béla fészol-
 gabíró ur rendezése alatt megejtett löverseny, amelyre
 15 drb lö reveztetett és 3 díj tűzött ki.

Az 50 frt és 3 drb aranyból álló első díjat Ka-
 tyanszky Trifun szenttamási földbirtokos vérlova vitte el;
 a másodikat Gortva József ó-becsei földbirtokos és a
 harmadikat Balassa Péter petrovszellői gazda nyerte meg.

Különös érdekléssel kísérte a közönség Gortva Jó-
 zsefnak lovát azért, mert azt egy 12 éves gyermek oly
 ügyesen hajtotta, hogy alig két löféj hosszal maradt az
 első nyertes lö mögött.

Hogy tudósításom igazságos és hü legyen, ki kell
 emelnem a bíráló bizottság fáradságát, melyet az
 egész napon át tartott versenyekben tanúsított. Külön-
 sen dicsegetre méltók a jury elnökei, Latinovics Pál és
 Koczár Zsigmond országgyűlési képviselő, ugy a tagok
 közül Debelyacszy Izidor, Dungserszky Jakab, Kuglies
 János, Késmárky Béla, Latinovics Géza, Rombay Dezső
 a megyei gazdasági egyesület titkára és a jury jobb
 keze, Szobonya Bertalan, Terék Károly, Vukicsévics
 Péter, Zsótér Andor és Zsupánszky Lyubomir.

A versenyeket esti 6 órakor zárta be az alispán
 ur, egy a lötenyészésre vonatkozó rövid, de rendkívül
 tanulságos beszéddel.

Az ünnepléyeket a városi lókertben tett kocsikázás
 és az esti 9 órakor kezdetét vett bankett koronázta be.
 A banketten közel 120-an vettek részt és a számla-
 talan felköszöntök közül az alispán urnak nagy tetszés-

sel fogadott beszédeiből azt, mellyel a jelen volt höl-
 gyeket éltette, kell kiemelnem, mert azzal ő fényesen
 bebizonyította, hogy a kitűnő administrator a leglovagia-
 sabb nótisztelő is lehet. Nagy élvezettel hallgattuk Szul-
 lík József prépostunknak felszólalásait és mig Milkó
 Ignác szellemességét édes mosoly, addig Csopor Gyuláé
 hangos kacaj követte. A bankettet igen sikerült táncmu-
 ltság fejezte be, ahonnan az egybegyűlték csak reggeli
 4 óra tájon távoztak el.

A váratlanul jól sikerült versenyek bebizonyították,
 hogy községünk elég nagy és lakossága az értelmiség-
 ben annyira előrehaladott, hogy kultureszmék felkarolá-
 sára és terjesztésére elegendő képességgel bír, csak mi-
 nél gyakrabban jönnének hozzánk azok, akiknek a kul-
 tureszmék terjesztésében, mint apostoloknak előhalad-
 niok kell.

O-Becsén, 1888. május 17.

Dr. Grünbaum Pál.

Hírek.

Kinevezések. A vármegye főispánja kinevezte
 Mihályi Ernőt alszámvevőnek, Tóth Istvánt irnoknak,
 Stverteczky Aladárt a zombori szolgabírószághoz járási
 irnoknak és Blumenthal Gusztávot központi díjirnoknak.

József főherceg Szabadkán. József főher-
 ceg a napokban a második honvédkerületi első tanászolaj
 szemléltette meg. A gyakorlatok egész délig tartot-
 tak s azoknak befejezése után a főherceg a tanászolaj
 parancsnokának Tagányi őrnagynak és az egész tisztí
 karnak teljes meglegedését fejezte ki. Végre diszmenet
 tartatott. Ö fensége a gyakorló-térrel a honvédlaktanyá-
 hoz hajtatott, hol Cziráky őrnagy, zászlóalj- és laktanya-
 parancsnok kalauzólása mellett megtekintette a népföl-
 kelési raktárt s a gyengélkedők szobáját, hol több be-
 teggel nyájasan beszélgetett. A főherceg másnap onnan
 Kisjenőre utazott.

Személyi hír. Dr. Asbóth Oszkár, miniszteri
 biztos, a napokban hivatalosan meglátogatta a szerb
 újvidéki gimnáziumot s az ott látottak felett meglege-
 dedését nyilvánította.

Adományozás. A kalocsai biboros érsek Ö
 eminenciája a kegy uraságához tartozó esávolvi templom
 kijavítására 1500 frtot adományozott.

Nyugdíjazás. Drágits György megyei alszám-
 vevő saját kérelmére nyugdíjaztatott.

Követendő példa. Cservenka község képvise-
 lő testülete 200 frtot szavazott meg az árvízkarosultak
 javára. Bár követnék példáját más községek is!

Hirdetmény. Zombor szab. kir. város tanácsa
 részéről ennell közhírré tétetik, hogy Rác Sándor V.
 kerületi borászati vándor tanító úr folyó évi június hó
 2-án Michelits Péter úr szülőjében előadást és 3-án dél-
 előtt a zöld ojtásban gyakorlati oktatást fog tartani.
 Minek folytán az érdekelt szöllőgazdák felkértenek, hogy
 a fenn említett előadásban és gyakorlati oktatásban men-
 nél nagyobb számban jelenjenek meg. Kelt Zomborban,
 1888. évi május hó 22-én. Dr. Csíhás Benő, polgármester.

Bíróválasztás. Apatinban az elhalt Szayer An-
 tal helyébe e hó 18-án Kromer Jakab választott meg
 községi bírót.

Bulkeszről írják: Schneberger János ev.
 lelkész, mint a bács-szerémi esperes tanító-egyesület el-
 nöke, értesíti tanítóit, miszerint a nevezett tanító-egye-
 sület rendes közgyűlését f. évi május hó 29-én délelőtti
 10 órakor tartandja Bulkeszen. Táragsorozat: 1. A III-
 IV. osztállyal a szülő és lakóhely fogalmának megfe-
 tése. Tárvalja Gotthárd Sámuel. 2. A tanító-egyesüls-
 nek haszna. Előadó Lepesányi Béla. 3. A rajztanítás a
 népiskolában. Előadó Gróó Árpád. 4. A mult évi jegy-
 zőkönyv pontozatai. 5. Évi számadás. 6. Indítványok.
 7. Tagsági díjak.

Kiállítás. Az országos gazdasági egyesület és
 a pestmegyei gazdasági egyesület által rendezett nagy-
 körűsi, nemzetközi s tenyészállat-vásárral egybekötött
 gazdasági gép-kiállítás a magyar fajú bikákra kitű-
 zött I. 300 frankos díjat Vojnics Simon zombornai bí-
 rtkos bikája nyerte el. Ugyancsak ő nyerte el a II. 150
 frankos díjat is, a pusztapékliai kincstári rizstermelő
 telep pedig aranyérmét kapott.

Köszönetnyilvánítás. Községünkben folyó
 hó 18-án dühöngött tűzvész alkalmával a tönkrement lak-
 osok első szilkségeinek enyhítésére a járási fészol-
 gabíró urnak a helyszínről kibocsájtott felhívására szom-
 széd községeink példás eréllyel és bámulatos gyorsasá-
 gal járultak hozzá, úgy, hogy 19-én d. u. az összegyűlt
 könyöradamányt a következő községek már átszállítot-
 ták, ugyanis: Rigyica községe: 7 zsák búzát, 12 zsák
 lisztet, 131 kenyeret, 8 zsák burgonyát, 2 zsák babot,
 1 1/2 zsák füstölt húst és 31 frt 61 kr készpénzt. —
 Katymár községe: 39 kgm szalonná, füstölt húst és
 zsirt, 1 zsák babot, 87 egész és 20 megkezdett kene-
 ret, 31 kgm lisztet és 1 kalácsot. — Báthmonostor köz-
 sége: 52 kenyeret, 5 zsák lisztet, 4 zsák búzát, 3 zsák
 burgonyát, 1 zsák babot, és 15 db tres zsákot. — Ba-
 racska községe: 25 egész és 3 fél kenyeret, 4 zsák
 lisztet, 2 zsák babot, 4 1/2 zsák búzát, 1 zsák árpát,
 1 zsák kukoricát, 1 zsák burgonyát és ft. Balassy István
 plébános ur részéről o. é. 3 frtot. — Bikity községe:
 5 zsák búzát, 13 kenyeret, 8 kilo füstölt húst és 14 frt

16 kr készpénzt. — Gara községe: 50 db kenyér, 8 kgm füstölt húst. — Csataalja községe: 36 kenyér, 4 zsák lisztet, 1 zsák babot, 9 zsák búzát és 3 frt 38 kr készpénzt. — Megható volt a szerencsétlen károsultak öröme, mellyel csaknem a veszély alatt érkezett adományokat fogadták, áldva az adakozókat és azt, aki annak megindítására a községek elüljárásáért a népet serkentette. Fogadják az értelmes községi elüljárások szives közreműködését és részvétük kifejezéséért, az adakozók pedig nemeselelkűségükért a károsultak nevében a községi elüljárás részéről a legforróbb köszönetnyilvánítást. Kelt Vaskuton, 1888. évi május hó 22-én. Huber Ferenc bíró, Pacher Béla jegyző.

A „Bácskai Jó Szív“ közleményei:

Végrehajtó bizottság. I. Női tagok: Barthal Józsefné, Csibás Benőné, Dobák Béláné, Gräff Nikázné, Mihályi Jánosné, Latinovits Nep. Jánosné, Spitzer Mórné, Sándor Béláné, Wolf-Esztergamy Mária. — II. Férfi tagok: Bittermann Nándor, dr. Csibás Benő, Dobák Béla, Késmárky Béla, Koczár Zsigmond, dr. Margalits Ede, Maximovits Szilárd, Mihályi János, Sándor Béla, Városv László.

Büffetet ellátni vállalkoztak: Barthal Józsefné, Bittermann Nándorné, Gräff Nikázné, Fernbach Balintné, Késmárky Béláné, Latinovits Nep. Jánosné, Mihályi Jánosné, Margalits Ede, Spitzer Mórné, Wolf-Esztergamy Mária.

Az asztalkonál szolgálni vállalkoztak: I. Asszonyok: Bruck Arminné, Csibás Benőné, Dobák Béláné, Drakulics Pálné, Dömötör Pálné, Esztergamy Károlyné, Georgievits Kozstáné, Hauke Imréné, Koczár Zsigmondné, Krónits Istvánné, Millássevit Sándorné, Poppovits Dusané, Poppovits Istvánné, Sándor Béláné, Schlagetter Gyuláné, Schmausz Endréné, Trischler Ferencné, Városv Lászlóné, Vukicssevit Katinka. — II. Leányok: Armbruszt Gizella, Bábics Adél, Bittermann Hermin, Bruck Elvira, Dobák Berta, Dalmay Hedvig, Falcione Jozefin, Falcione Mariska, Fernbach Anna, Ferics Klemi, Gallé Gizella, Gfeller Mariska, Hável Aranka, Hoffmann Ilka, Hoffmann Aranka, Heindlhofer Etelka, Jerkovits Sofi, Késmárky Ilonka, Kupuszárevits Anna, Kalapsza Bella, Millássevit Margit, Mihályi Bella, Mihályi Irma, Poeskay Ilonka, Roheim Zseni, Radulovits Olga, Sándor Erzsé, Schneiderbauer Elza, Schaffner Angela, Skultety Ilma, Trischler Nina, Tessényi Vilma, Tessényi Flóra, Theodorovits Julcsi, Wolf Ida, Walter Aranka, Vuits Nina.

Szivart árulni vállalkoztak: Apáthy Józsefné, Maximovits Szilárdné, Saly Antalné.

Etelek küldésére ajánlottak: Alföldy Geonné, Apáthy Józsefné, Athanackovits nővérek, báró Bibra Frigyesné, Barthal Józsefné, Bruck Arminné, Bertolino Sándorné, Beke Gyuláné, Belt Sebestyenné, Bittermann Nándorné, Buday Józsefné, Bikár Simonné, Bábics századosné, Bikár Péterné, Bugarszky Miklósné, Csibás Benőné, Csernyus Istvánné, Dobák Béláné, Drakulics Pálné, Dömötör Pálné, Donoslovits Vilmosné, Dekker Gyuláné, Dalmay Pálné, Dalmay Béláné, Esztergamy Károlyné, Fernbach Balintné, Fejér Gyula, Falcione Lőrincné, Falcione Nándorné, Falcione Gusztávné, Gräff Nikázné, Gallé Emilné, Georgovits Kozstáné, Hauke Imréné, Halm Ervinné, Hoffmann Frigyes, Hável Józsefné, Husveth Istvánné, Heindlhofer Róbertné, Hetteszheimer Henrikné, Henneberg Sándorné, Janovits Gyuláné, Jakobits Mihályné, Jerkovits Antalné, Jovánovits Döméné, Krónits Istvánné, Koczár Zsigmondné, Késmárky Béláné, Karácson Gyuláné, Kozma Lászlóné, Kórits Eszter, Kósa Jánosné, Konyovits Jusztinné, Kupuszárevits Lyubomirné, Kohut Henrikné, Lallosevit Jakabné, Mihályi Jánosné, Maximovits Szilárdné, Margalits Ede, Millássevit Sándorné, Millássevit Jánosné, Molnár István Lajosné, Malesevit Miklósné, Poppovits Dusané, Poppovits Istvánné, Poeskay Sándorné, Pacher Örnagyné, Paul Kálmáné, Petrovits Döméné, Roheim Károlyné, Radulovits Kozstáné, Sándor Béláné, Schmausz Endréné, Széchényi Józsefné, Spitzer Mórné, Schlagetter Gyuláné, Sztrilich Zsigáné, Sztrilich Mihályné, Szűcs Mihályné, Szauerhorn Károlyné, Schaffner Károlyné, Schmidt századosné, Szilágyi Mórné, Schaffner József, Saly Antalné, Trischler Ferencné, Tunner Nándorné, Tápay Istvánné, Városv Lászlóné, Városv Tivadarné, Vukicssevit Katinka, özvegy Wundszámné, Veszelinovits Péterné, Valter Nándorné, Vojnits Zsigmondné, Vojnits Istvánné, Vuits Árszóné, Weidinger testvérek, Vuits Jánosné, Zákó Istvánné, Zsivánovits Samuné, Zsuffa Vincéné, Zsulyevits Ernőné.

Pénzben adakoztak: Grosschmid Gábor 3 frt, özv. Koczár Pálné 5 frt, Dalmay József 5 frt, Szemző János 10 frt, Szemző Gyula 25 frt, Zottományi Sándor 5 frt, Pribil Ernő 5 frt, Sztójácskovits Miklós 2 frt, Fejér Gyula 20 frt, Popovits Vazul orsz. képviselő (O-Beese) 5 frt, Ekkert Gyula (Petrovoscze) 2 frt.

A szabadkai katolikus legényegyesület által, megalakulásának III-ik évfordulója alkalmából nagyszámú Vojnich Jakabné született Pilaszonovits Mariska urhölgy vednöksége alatt folyó hó 21-én a városi színházban előképek bemutatásával és táncvígalmommal egybekötött hangverseny rendezett. Műsora: Első szakasz: 1. „Munkások kara“ Boidintől, énekelte az egyetli dalárda. 2. a) „Szerenád“ Moszkovszkytól b) Magyar tánc“ Brahms-tól, zongorán előadta Lux Irma urhölgy. 3. „Szavaltat“, előadta Szeibenburger Károly főgymnasiun tanár. 4. a) „Elegia“ (bajszai Vojnich Jakabné öngyászának ajánlva) Gaaltól b) „Il Trovatore“ Verdítől, harmoniumon előadta Magyar Marian urhölgy. 5. Előkép („Jakob alma.“) Második szakasz: 1. „Egmond.“ Nyitány Beethoven-tól, zongorán előadta Kertész Ilonka urhölgy. 2. „Magyar dalok“, cimbalmon előadta bajszai Vojnich Imre ur. 3. „Változatok“ Herztől, zongorán előadta főt. Almásy Miklós (Liszt Ferenc tanítványa). 4. „Magyar dalok“, énekelte dr. Milassin Kálmán és Milassin Andor. 5. „Rákóczy induló“, zongorán előadta Kertész Ilonka, Lux Irma urhölgyek és Gaal F. ur. 6. Előkép („A róza királyné.“)

A tanítók fizetése. A hivatalos lap május hó 21-iki száma közli a vallás- és közoktatásiügyi miniszter körrendeletét, mely szerint a kántortanítóknak nemcsak tanítói, hanem jogérvényesen megállapított kántori járandóságai is, ha a kötelezettség által kellő időben, ki nem szolgáltak, a közigazgatási hatóságok által, végrehajtás útján is, haladéktalanul behajthatók.

Eszküvő. Dr. Sárfy Guidó, újdéki törvényszéki bíró, a napokban esküdtött Budapesten örök hűséget Kocsis Gizella kisasszonynak.

Szarvasvadászatot tartott néhány ur a kulai határbán abból az alkalomból, hogy Sztójkov Rada ot-tani földmives, kukorica kapálás közben egy szarvas-üzőre bukkant. A hajtás jól sikerült, mert az anyag-vaszt csakugyan eljuttették.

Árverések. Fischer-testvérek 2286 frt 40 kr, b. ingós. május 28. Zombor. Kerék József 1100 frtra b. ingatl. jun. 15. Baján. Mucsi Teréz 5642 frtra b. ingatl. jun. 9. Zombor.

Himen. Lakner Albert, Eszterházy hereeg uradalmi mérnöke, verbászi földink, eljegyezte Kis-Martomban Leinzer Gizella kiasszonyt.

Öngyilkosság. Kulán Gombár Márton vincellér, a fölötti elkeseredésében, hogy öregsége miatt a szolgálathól elbocsájtották, ugyanott, hol 25 esztendeig dolgozott, felakasztotta magát egy diófára.

Megdöbentető öngyilkosság izgatja föl városunk értelmiségit köréit. Ugyanis dr. Vadas Kálmán főorvosunk egyetlen fia, a 18 éves Béla, Budapesten e hó 18-án, pénteken, délben szerelmi csalódásból, szíven lötte magát és rögtön szörnyen halt. Minden öngyilkosság megrázza a közelállók idegeit; de talán a körülmenyekben mégis lehet a környezet valami magyarázatot. Itt azonban lélektani rejtejtől állunk. Mert az az ifjú, aki egy — bizonyára önkivületi — pillanatban szívére irányozta a gyilkos csövet, minden tekintetben oly példás nevelésben részesült, aminőt csak a sors kegyencei nyerhetnek. Mint szüleink egyetlen reménye szép vagyón, jó hangzású név és előnyös összeköttetések örökösé leendő, ami már magában véve is elég megbízható igérvény a földi boldogulásra. De a sorsnak ezen esetleges kegyelmén kívül is együtt volt benne minden, ami emberi számítás szerint szép jövőt ígérhet s az élet megvetése helyett inkább annak szeretetét indokolja. Bámulatos szorgalom, nem középszerű tehetség, sokoldalú érdeklődés, önzetesen jellem, meleg kedély, az iskola falai között az első osztálytól az utolsóig mindenkor példás viselet és ezekhez arányos jeles előmenetel, voltak lelkeknek legszebb ékességei. És alig hagyja el a szülői házat, behalózza a rossz társaság s elveszti. Valóban megáll az emberi ész minden kombinációja, hogyan neveljük gyermekeinket, ha egy ilyen helyzetű és előéletű ifjú ezen sorsra juthat. — A holttestemet koszorukkal elborított díszes erekoporsóban hétfőn reggel hozták le városunkba és ritkán látható közrészvétel mellett takarították el a családi sírboltba. Ha a közrészvétel egyáltalán alkalmas a fájdalom enyhítésére, akkor a mélyen sujtott család összetört lelke valóban felidülhet egy kissé azon az általános részvétben, amely úgy a városban, mint távolabbi ismerőseik részéről a legközvetlenebb nyilvánul. — A mélyen le-sujtott család a következő gyászjelentést adta ki: Dr. Vadas Kálmán, Zombor szab. kir. városi tiszt főorvosa és neje született rákóczi Paresetics Ágnes megtört szívvel tudatják, hogy egyetlen gyermekük és felejtetlen fiuk, Vadas Béla 1-ös éves orvostani hallgató, 1888. évi május hó 18-án Budapesten, élte 19-ik évében, rövid szenvedés után elhunyt. A boldogult hült teteme 1888. évi május hó 21-én d. e. 11 órakor a zombori szent Rókusról nevezett sírkert kápolnájában fog beszenteltetni és onnan örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szt. mise ugyanazon kápolnában 1888. évi május hó 22-én reggel 8 órakor fog az Urnak bemutatattani. Zomborban, 1888. évi május hó 20-án. Béke poraira! — A tisztelet-egyesület a következő gyászjelentést tudatta szeretett tagtársának halálát: A zombori önkéntes tűzoltó-egylet parancsnoksága tudatja Vadas Béla tisztelet tagtársának folyó évi május hó 18-án déli 12 órakor Budapesten történt gyászos elhunytát. Az elhunyt hült teteme május hó 21-én délelőtt 11 órakor fog Zomborban a róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Áldás és béke a szeretett bajtárs poraira! Zomborban, 1888. évi május hó 20-án. A parancsnokság.

Óltás. A városi orvosi hivatal jelenti, hogy vasárnaptól kezdve a városháza nagytermében megkezdik a gyermekek ingyenes beoltását.

Az építendő kaszárnya művezetői állása iránt a többek között Markovits Miklós földink bécsi építész-mérnök is érdeklődik, minek tanúsítására előjött városunkba és itt úgy a terveket, mint magát az építés színhelyét tanulmány tárgyává tette. A városi közgyűlés annak idejében bizonyára csak egyedül az arravalóságát fogja szem előtt tartani és félre tesz minden más tekintet, amely az egyéni kedvezést realis közérdekeink rovására dédelgetné.

Eljegyzés. Nicolits György, Zombor sz. kir. városi derék I. alkaptánya, tegnap délben jegyet váltott a kedves és szép Masirevits Milica kisasszonnyal.

Helyreigazítás. Lapunk f. é. 39-ik számának „Hírek“ rovatában közölt „Eljegyzés“ hírre vonatkozólag, beküldött tévedéséből hiba csúszott be: amennyiben Harlikovits Róza kisasszony Harlikovits János ó-szivaci győgszerész ur és neje nevelt leányuk. Mit is ezzel helyreigazítunk.

A Német-Palánkán f. évi június hó 3-án rendezendő fénys tavaszi ünnepély programja már meg van állapítva s áll következőkből: 1. Különböző versek. 2. Színes kivilágítás. 3. Hangverseny. 4. Nagy tűzijáték. 5. Velencei estély. 6. Zengő angyalok. 7. Léggömbök feleresztése. 8. Tánc. — E nagyszerűnek ígérkező tavaszi ünnepélynek tiszta jövedelméből hét palánkai jótékonyossági és közművelődési egyesület részéül. Palánka vidékének figyelme újólag felhívatik ezen szép ünnepélyre.

Palánkáról beküldték nekünk az ott, június 3-án megtartandó tavaszi ünnepélynek kizárólag csak nemetül kiadott előértesítést. Megjegyzik a beküldők, hogy: „a rendezőkben megrovandónak találjuk azt, hogy ezen cédlakot csak német nyelven nyomatták ki; mert ebben szomoruan látjuk, hogy még azok is, akik az intézőkörhöz tartoznak, nem a magyarosítást, hanem a németesítést felé törekednek, dacára annak, hogy azoknak, akik ilyen ünnepélyeken résztvenni szoktak, legalább is $\frac{2}{10}$ -ed része tud magyarul s így teljességgel rosszalható a rendezők eme téves eljárása.“

Gépjavitó-műhelyt nyitott helyben a Juhász-utca és Deák-körút sarkán Molitor A.

Óvoda-majális. Palánkáról írják: Mezey Károly ügyvéd, az általános „Mezey bácsi“, a napokban tartotta meg a szokásos óvoda-majális, melyen a kicsinyekben kívül igen szép számú közönség is részt vett. A rendezők mindenki iránt tanúsított előzékenysége és tapintatossága folytán a majálison részt vett mulatók a legkedélyesebb hangulatban töltötték el az emlékezetes napot.

Meghívás. A zombori első temetkezési egylet 1888. évi május hó 27-én délelőtt 10 $\frac{1}{2}$ órakor a városháza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egylet tagjai meghívotnak. Tárty: A kiküldött választmány által beterjesztett alapszabályok jóváhagyása. Schaffner József, elnök.

Méhner Vilmos fővárosi könyvtáros kiadásában megjelent és beküldetett Garay János összes munkáinak 25—29. számú füzet, melyek a nagy költőnek drámai költeményeit és novelláit tartalmazzák. A mű minden hazai könyvtárban megrendelhető. Egyes füzet ára 35 kr.

Az Ullrich-féle Ferenc-esatornai fürdő megnyitása f. évi május hó 27-én történik.

Szerencsétlenség. Bács-Almásról írják: Benedek Andrást, az itteni vasúti állomásnál szolgálatban álló váltóór, folyó hó 14-én reggeli 8 órakor saját ágyában vértől elborítva találták. A szerencsétlen emberre nem lehet ráismerni, annyira el van rutitva; állkapja három helyen van keresztülvágva s a csontok a szó legteljesebb értelmében szét vannak morzsolva, nyakának jobb oldalán elvonul, nem nagyon mély ugyan, de hosszú vágás; feje búbján, a jobb és bal halánték fölött három erős títés által okozott seb; lábának jobb combjáról egy nagy darab, körülbelül fél kiló súlyú hús egészen le van hasítva.

Az eset részleteiről különféle verziók keringenek, melyekből nem lehet megítélni, vajjon büntetésnek esett-e áldozatul, avagy a véletlen bánt el vele így mostohán.

A nyomban megejtett hatósági vizsgálat ez ideig mit sem volt képes kipuhatolni, mert az okozott sebek következtében Benedek beszélő képességének ura nem lévén, szerencsétlen esetének közelebbi részleteit elbeszélni nem tudhatta. Mindazonáltal teljesen eszénél van és a hozzá intézett kérdésekre adott jelekből álló feleletei a brutalitást engedik sejtetni, és ezen feltevést támogatja azon körülmény, hogy az eset vagy tett színhelyén egy nagy vértócsa van és innét lakásáig az egész uton egy csepp vért sem lehetett felfedezni, tehát föltehető, hogy a tettesek a tett elkövetése után lakására elszállították, vigyázva arra, hogy sebeiől a vér az uton ne csepegjen, ezen föltevések adnak helyt azért is, mert a vértócsa mellett a test tovamoszolásának nyoma van, amennyiben itt a kavicsos homokban 5—6 lépésnyire mélyedés van.

Mások ellenben oda nyilatkoznak, hogy itt bűntény fenforgása határozatlan ki van zárva, mert azon körülmény, hogy közvetlenül a vasúti sín mellett történt a szerencsétlenség és hogy ez alkalommal Benedek nagyon ittas állapotban ment haza, arra enged következtetni, hogy az éppen akkor berobogó vonat ruháját elkapván, az roncsolta össze testrészeit. És maguk az orvosok is oda nyilatkoznak, hogy olyan sebeket emberi kéz nem okozhatott, azt csakis a vonat tehetette. A sebestített folyó hó 14-én szállították Bajára a kórházba és dacára nagy és veszélyes sebeinek, életbenmaradásához mégis kötnék reményt.

Tűz. Gottlieb Márton apatini ut melletti majorja hétfőn délután a szalma mellé dobott pörnyétől kigyulladt és leégett.

Halálozás. Pávlovits Iszó volt bácsi szolgabíró s csak imént kinevezett közigazgatási asszisztent és nejét szeretett egyetlen fiuk és reményük, Janinak, élete 19-ik évében, f. é. május hó 19-én történt elhunytával pótolhatatlan veszteség érte. A boldogult az itteni főgymnasium VI-ik osztályának volt szorgalmas és tehetséges nevéndéke; az e hó 20-án Theodorovits Száva által dicseretes kiállítással rendezett temetés egyike volt a legszebbeknek, melyeket Zombor városában rendeztek; résztvett benne a rokonokon kívül az egész főgym. ifjuság a tanári testület vezetése mellett, továbbá a megyei tisztikar jó része és a részvevők nagy sokasága. — A család által kiadott gyászjelentés következőkben szól: Alulírottak az összes rokonság nevében is, fájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett egyetlen gyermekük, illetve unokájuk, Pávlovits János főgymnasiumi tanuló, folyó hó 19-én hajnali 4 órakor, életének 19-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos kimúlását. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 20-án d. u. 4 $\frac{1}{2}$ órakor fogtak a nagy sírkertben lévő kápolnában beszenteltetni s a gör. kel. nagy sírkertben az örök nyugalomra átadatni. Zomborban, 1888. évi május hó 19-én. Áldás és béke lengjen a feledhetetlen halott porai fölött! Pávlovits Izidor, Pávlovits szül. Scultety Laura, szülők. Scultety Ede, Scultety szül. Hoffmann Anna, nagyszülők.

Rizsliszt-eladás. A pusztapékai mintagazdaság kis-sztapári rizsmalmában egy új, különös tápszer állítatik elő, mely különösen szarvasmarhák és sertéseknek nagy előnyvel alkalmazhatók. A rizsliszt ugyanis a magyarvári és keszthelyi gazdasági tanintézetek által igen jó tápszernek ismertettet el, mely az olajpogácsát (szakot) is helyettesíti. Ezen rizslisztet gazdáinknak legmelegebben ajánlhatjuk.

Nagy sikkasztás. Palánkáról írják: Palánka nyugalmát egyszerre egy körmönfont család, sikkasztás és okirathamítás bűntette zavarta fel, mely az első gőzhengermalomnál elkövetett s amelynek főtettesét Akkermann Antal személyében a napokban le is tartóztatta a bíróság, s így a pünkösdi ünnepeit is a vizsgálati fogásában ünnepelte. Nem kevesebb, mint 22,000 frtra menő hamis váltó jött Akkermann Antal utján forgalomba, hogy azonban kik voltak ezen bűncselekményben segédei, azt a vizsgálat fogja kideríteni, a melyt Tillinger Sándor kir. aljárásbíró ur folyó hó 19-én délután kezdett meg s melynek részletei csak pár nap múlva lesznek nyilvánosságra hozhatók.

Hymen. Kiss Antal, adaitanító, folyó hó 15-én eljegyezte Csik Anna kisasszonyt, Csik Jakab hegyes-vidéki takarékpénztári igazgató kedves leányát.

Árverések. Ackermann Antal 2064 frtra b. ingatl. július 23. Zombor. — Puskár Mladen 2946 frtra b. ingatl. június 18. Kula.

Halál a Dunán. Folyó hó 20-án, pünkösdi vasárnap, délután $\frac{3}{5}$ órakor, midőn a Bajmokra vizsztatérő gyűdi menet Batináról a bezdáni oldalra ért, többeknek kedvök kerekedett megfürdeni és a Dunát nem ismerő járatlansággal csakugyan meg is kezdték veszélyes fűrdésüket. Faragó János és Simon Lajos együtt mentek a vízbe, de onnan csak Simon Lajos egymaga tért vissza, míg társát a sodró víz elnyelte. Faragó János szintén bajmoki lakos, 23 éves, nős s két gyermek atyja.

Melléklet a „Bácska“ 40-ik számához.

Vasuti menetrend 1888. évi június hó 1-től.

Szegedől Eszékig.	személyv.	személyv.	vegyes v.		
Szeged indul	7.50	11.44	8.50		
Horgos „	8.29	12.25	9.36		
Pálics érkezik	9.04	1.00	10.15		
Pálics indul	9.06	1.02	10.17		
Szabadka érkezik	9.24	1.20	10.36		
Szegedől Eszékig.	személyv.	vegyes v.	vegyes v.		
Szabadka indul	2.10	5.40	6.40		
Tavankút „	2.35	6.15	7.20		
Bajmók „	2.55	6.40	7.49		
Militics „	3.25	7.25	8.42		
Zsombor „	3.47	8.05	9.27		
Szt.-Iván „	4.08	8.36	10.02		
Szánta „	4.22	8.55	10.24		
Gombos érkezik	4.34	9.11	10.43		
Erdőd indul	5.25	10.40	11.43		
Dálya „	5.39	11.29	3.07		
Dráva-Szarvas „	5.56	11.50	3.30		
Eszékre érkezik	6.18	12.21	4.03		
Eszéktől Szegedig.	személyv.	vegyes v.	vegyes v.		
Eszék indul	8.26	3.46	11.31		
Dráva-Szarvas „	8.54	4.23	12.03		
Dálya „	9.15	5.05	3.38		
Erdőd érkezik	9.31	5.24	3.56		
Gombosól indul	10.21	6.24	5.20		
Szánta „	10.36	6.46	5.39		
Szt.-Iván „	10.51	7.09	5.59		
Zsombor „	11.19	8.10	6.59		
Militics „	11.35	8.38	7.23		
Bajmók „	12.12	9.37	8.10		
Tavankút „	12.30	10.02	8.32		
Szabadka érkezik	12.55	10.42	9.05		
Szabadka indul	2.35	5.35	6.34		
Pálics érkezik	2.53	5.54	6.52		
Pálics indul	2.55	5.56	6.53		
Horgos „	3.34	6.35	7.31		
Szeged érkezik	4.13	7.16	8.10		
Zombortól Budapestig.	gyorsvonat	személyv.	vegyes v.		
Zombor indul	6.59	11.19	8.10		
Szabadka érkezik	9.05	12.55	10.42		
Szabadka indul	9.46	2.25	11.22		
Kelebia „	2.43	2.43	11.46		
Kis-Szállás „	10.11	3.03	12.14		
Kis-Körös érkezik	10.59	4.12	1.54		
Kis-Körös indul	11.06	4.21	2.09		
Budapest érkezik	1.25	7.30	6.50		
Budapestől Zomborig.	személyv.	gyorsvonat	vegyes v.		
Budapest indul	8.00	2.40	9.15		
Kis-Körös érkezik	11.05	4.52	2.08		
Kis-Körös indul	11.17	4.59	2.23		
Kis-Szállás „	12.28	5.48	4.09		
Kelebia „	12.46	6.12	4.37		
Szabadka érkezik	1.02	6.12	5.00		
Szabadka indul	2.10	6.40	5.40		
Zombor érkezik	3.47	9.27	8.05		
Szabadkától Belgrádig.	expressz.	vegyes v.	gyorsvonat	személyv.	vegyes v.
Szabadka indul	8.54	1.46	6.24	6.10	11.35
Csanatavér „	2.29	2.29	6.37	6.37	12.36
Topolya „	3.05	3.05	6.58	7.02	1.22
Hegyes-Feketehegy „	3.42	3.42	7.17	7.26	2.10
Verbász-Kula „	4.11	4.11	7.31	7.49	2.52
Ó-Kér „	4.39	4.39	7.46	8.11	3.32
Kiszács „	5.06	5.06	8.29	8.29	4.41
Ujvidék „	10.49	5.55	8.23	9.03	5.24
Zimony érkezik	12.18	9.04	9.55	11.15	6.03
Belgrád „	12.32	10.10	11.35	11.35	6.18
Belgrádtól Szabadkáig.	expressz.	gyorsvonat	vegyes v.	személyv.	vegyes v.
Belgrád indul	2.30	5.35	5.16	5.16	6.18
Zimony indul	2.44	6.00	6.30	6.30	6.48
Ujvidék „	4.16	7.39	9.54	8.17	10.56
Kiszács „	8.10	10.30	8.40	11.49	11.49
Ó-Kér „	8.25	11.30	8.58	12.26	12.26
Verbász-Kula „	8.39	11.55	9.21	1.20	1.20
Hegyes-Feketehegy „	8.57	12.36	10.06	3.05	3.05
Topolya „	9.14	1.04	10.27	3.43	3.43
Csanatavér „	9.34	1.45	10.52	4.35	4.35
Szabadka érkezik	6.01	9.34	1.45	10.52	4.35
Szabadkától Bajáig.	vegyes v.	személyv.			
Szabadka (vendég) indul	5.45	2.45			
Csikéria „	6.32	3.20			
Bács-Almás „	7.18	3.52			
Bikity-Borsód „	8.02	4.26			
Baja érkezik	8.52	5.02			
Bajától Szabadkáig.	személyv.	vegyes v.			
Baja indul	10.26	6.50			
Bikity-Borsód „	11.05	7.51			
Bács-Almás „	11.45	8.47			
Csikéria „	12.10	9.21			
Szabadka (vendég) érkezik	12.40	10.00			
Kis-Köröstől Kalocsáig.	vegyes v.	személyv.			
Kis-Körös (vendég) indul	11.37	5.10			
Keel „	12.12	5.38			
Óreg-Csertő „	12.44	6.05			
Kalocsa érkezik	1.11	6.28			
Kalocsától Kis-Körösig.	személyv.	vegyes v.			
Kalocsa indul	9.25	2.14			
Óreg-Csertő „	9.49	2.43			
Keel „	10.23	3.25			
Kis-Körös érkezik	10.46	3.52			

Észrevétel. A kövén nyomott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli időt jelentik. A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van kitüntetve.

A zomborvidéki r. k. tanító-egylet e hó 24-én, esztörtökön, déli 1/2 2-kor végezte be Puck István apatini plébános elnökle alatt tartott közgyűlését, melynek során igen érdekes eszmék merültek föl. A lefolyást jövő számunk közli. Rebus bene gestis a 69 főnyi jelenlevőket Fejér Gyula apát-plébánosunk vendégeül hívta meg az „Elefánt“-ba, melynek derék Horvátovicsa megint ugyancsak kitett magáért, étellel és itallal egyaránt. A felköszöntők sorát Puck István nyitotta meg, éltetvén „mindnyájunk tanító mesterét, a tanítgy fejedelmi bőkezűségű mecénását“, biboros érsektünket; Jauch Ferenc Mayer Béla főegyházmegyei főtanfelügyelőt, Puck az egylet tagjait, dr. Molnár István Lajos vendég Puck elnök, majd humorosan a kaplanokat, mint kételtű — lekészti és tanítói — egyéneket; Puck az új alelnököt, Mészner István bezdáni plébánost, Fejér Gyula pénztárost és Jauch vil. alelnököt éltette. Végül Herz tanító emelt poharat a tanítókért. A kedélyes mulatságnak hivatalos bomlása már háromkor kezdődött; de a magán-szorgalom megmentette a hirtelen szétmállást.

Felhívás. A zombori általános ipartestület tagjai tisztelettel felhívhatnak 1888. évi tagdíjait f. é. augusztus hó végéig a testületi pénztárba annál is inkább befizetni, mivel azontúl a tagdíjak a késedelmező tagoktól az ipartörvény 1884. XVII. t. c. 138. §-a alap-

ján közigazgatási uton a közadók módjára fognak behajtatni. A befizetések eszközölhetők minden vasárnap d. e. 9-től 10-ig és esztörtökön délután 6-tól 7 óráig az ipartestület hivatalos helyiségében (a gymn. épület átelében); a többi hivatalos órák következőleg állapítottak meg: hétfőn d. e. 9-től 10-ig, kedden d. u. 6-tól 1/2 8-ig s pénteken d. e. 9-től 10 óráig. Kelt Zomborban, az ipartestületnek eljárási üléséből. Husveth István, elnök.

Elhalalozás. E hó 18-án halt el 75 éves korában Szalkai Pál O-Kanizsa községnek régi, köztisztviselőben, szeretetben és becsületben megözült tisztviselője, ki már 1845. évben lett közs. esküdt, majd bíró és mint ilyen 40 évig tartotta meg jól betöltött hivatalát. Mint számos egyesület tagjának, több korszort — a forró megemlékezés jelét — tették le koporsójára. Különösen O-Kanizsa közönsége, eljárási ülése, az iparos-olvasókör, kaszinó stb. — A temetés ritka pompával ment végbe. Vallás- és nemzeti érzés különbség nélkül résztvett ott gazdag és szegény, előkelő és pórnép, hogy az elismerés utolsó jelet megadják. Kívánjuk, legyen a megboldogultnak könnyű a hant!

A bács-tiszavidéki tanító-egylet választmánya folyó hó 17-én ülést tartott Ó-Becsen a IV. fúosztály tantermében. A három esperes-kerületből (ó-becsei, topolyai, ó-kanizsai) álló tanító-egylet 21 tag képviselte. Az ülést 10 órakor ngos és főt. Szulik József prépost-plébános, mint elnök nyitotta meg. Rövid beszédében örömeinek ad kifejezést, hogy az egylet jelenlevő tagjait újra láthatja, pedig még csak pár hó előtt is nagy betegségében ezt alig merete remélni. Alig fejezte be elnök beszédét, midőn az egylet volt valóságos, jelenleg tiszteletbeli elnöke, ngos Balassy ur megérkezett, kinek elnök átengedvén az elnöki széket, az ülést folytattatott. A multikori gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása után a nagygyűlésen megfajtatandó tételhez tüzettek ki. Az első tétel az új Mócsy-Petrovác-Schulz-féle olvasókönyvek fény- és árnyoldalának előtérítésével fog foglalkozni. Ertekeztek az önként ajánlkozó Dreisziger Ferenc adai tanító leendő. A második tételről: a tanító népszerűségéről, Kovács F. ó-becsei tanító fog értekezni. Harmadszor a részletes tantervről szóló, 3 arannyal díjazott pályamunka fog felolvasatni. A pályamunkák július hó 15-ig elnökhöz beküldendők. A kerületi gyűlés helyéül Ada, mint központ jelöltetett ki; ideje pedig augusztus hó 27-re, hétfőre tétel. — Ezután következtek a társ-egyletektől jövő felhívások és indítványok felolvasása. A kis-martoni tanító-egylet ugyanis felhívja a rom. kath. tanító-egyleteket, hogy Budapest székhellyel egy országos kath. tanító-egylet létesíttessék, miért is kéri az egylet, hogy egy képviselőt küldjön ki kebeléből és nevezze meg, kit öhajtana ez alakítandó egylet elnökéül. Egyetünk e mozgalmat helyesli s minthogy nagygyűlésünk sokkal később lesz, semhogy onnan küldhetne ki valakit az egylet; tehát a választmány a nagygyűlés jóváhagyásának reményében képviselőül Katona ó-kanizsai tanítót küldi ki; utkölségekre az egylet 20 frot szavazott meg. A leendő országos egylet elnökéül pedig Petrovác József kalocsai nöképedzei tanárt és segéd-tanfeligyelőt ajánlja. — Ezt követőleg olvastatott a maros-tordamegyei tanestület felhívása, melyben kéri a társ-egyleteket, hogy a mellékelt, honvédelmi miniszterhez benyújtandó kérvényt támogassák. E folyamodványban számos érvel támogatva kéri a tanító-egylet a honvédelmi minisztert, hogy a katonáskodó honvéd tanítónak a szűnidei fegyvergyakorlatokra való 35 napjáz szállítsa le 13 napra, mint az a közös hadseregnél van. E jogos kérelmet egyetünk is a magáévá tette. — Majd Zirzen-Janka igazgatónó átirata olvastatott, melyben a Mária-Dorothea-egylet részére gyűjtést kér. Tudomásul vétetett és a közgyűlésen a gyűjtőív köröztetni fog. — A már rég vajudó kirándulás ügye is szóba jött, a mely azonban újlag elhalasztatott. A kirándulás csak úgy volna megtesztethető, ha az egész egyházmegyei tanítgyűgyel foglalkozó egyének vennének benne részt, miért is a kezdeményezést e tekintetben Kalocsától várjuk. — Ezután Molnár indítványozza, hogy az egylet Drozdik petrovoszellői beteg tagtárs segélyezésére bizonyos összeget utalványozzon. 30 frot utalványoztatott. — Nagyságos Szulik ur indítvány is lelkesen megjeleneztetett, melyben ajánlja, hogy Mayer kanonok urat püspökké történt kinevezetése alkalmából a választmány táviratilag üdvözölje. Más tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja. — Ülés után a vendégszerető prépost-plébános házához gyűltek egybe a tanítók. Az ebéd lefolyásából röviden megemlíthetjük ngos Balassy ur felköszöntőjét, melyben Haynald biboros érsektünket élteté lelkes éjlenzés között, kinek éppen az nap volt 21 esztendeje, hogy kalocsai érsekké kinevezetett. Ezután Szulik prépost ur emelt poharát az egylet tiszteletbeli elnökére és a választmányra. Majd ismét Balassy ur a vendégszerető házigazdára köszöntött. —

A phylloxera terjedésének megállapítása végett a közigazgatási miniszter körrendeletet intézett valamennyi vármegye törvényhatóságához, utasítva a községeket és rendezett tanácsú városokat, hogy június hó második felében a határban levő összes szőlőket a községi eljárási ülésekből és egy községi esküdtből, a hegy-mesterből és egy-két értelmesebb helybeli szőlőbirtokosból alakítandó bizottság által járassák be és a phylloxera esetleges jelenlétéről tegyenek jelentést.

Elvi határozatok iparügyekben. A földmivélés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter újabban a következő elvi határozatokat hozta: 1. Építési engedélyhez nem kötött munkálatok végzésére iparigazolványt nyerhetnek azok, kik két évi szakbavágó gyakorlatot tudnak igazolni. 2. Építési engedélyhez kötött munkálatokra szóló iparendély kiadására a két évi szakbavágó gyakorlatnak kimutatása nem elegendő.

A megyei közs. tanítóegylet választmányának ülése.

A vármegye épület kis tanácstermében ns. Schmausz Endre elnökle alatt a megyei tanítóegylet központi választmánya e hó 22-én tartotta meg rendes tavaszi ülését.

Jelen voltak: ns. Czirfusz Ferenc kir. főtanfelügyelő, Gräff Nikáz tanfelügyelő s a következő választmányi tagok: Szabadkáról: Takács Ede polg. isk. igazgató, Róza János kép. tanár, Palotai Bódog, Petonszki József és Petres János; Zentáról: Czehe Győző, Lebák Ferenc, Bakody Márton, Harsányi János; Ujvidékről: Bruck Ferenc keresk. isk. igazg.; Zsabyáról: Gyurics Milán; Apatinból: Veigang János, Milla Márton, Rauschenberger János; Bresztováról: Jakobb József; Prgl.-Szt.-Ivánról: Treer János; Bezdánból: Hadanics Gyula, Burkovits Lajos és Molnár Ferenc.

A választmányi ülés tárgyat képezte a megyei járásköröknek a mult évi közgyűlés óta folytatott működéséről szóló jelentések tárgyalása.

A jelentések a betervezett jegyzőkönyvek alapján tárgyalattak, melyek a bajai, az apatini, a zentai, az ujvidéki, a szabadkai és zsabylai körökre vonatkozva tudomásul vétettek; amennyiben a titeli kör jelentést nem terjesztett be, más körök pedig, névleg: a bajai, a szabadkai, az ujvidéki és zsabylai ez ideig egy gyűlést tartottak be, az első: vagyis a titeli kör összműködésük jelentésételére, az utóbbiak pedig: a tavaszi üléseiknek legkésőbb jövő hó 15-ig egybehívására s jegyzőkönyveiknek a központi elnökséghez való betervezésére felhívtak.

Második tárgya volt a folyó évi közgyűlés tételeinek végleges megállapítása, melyre vonatkozva a mult évi közgyűlés által kitűzött tételek változatlanul fentartottak s így tárgyalásul kitzive lesz:

1. Az énektanítás a népiskolában.
2. Mely eszközök által hathatunk a köznép izlésének nemesítésére.
3. Mily állást foglaljon el a tanító a közelet fontosabb mozzanataival szemben.

Ezen tételek az apatini-kör által egészben, a bajai, ujvidéki, zentai, zsabylai és szabadkai körök által részben már kidolgozva lévén, a zsabylai, bajai és szabadkai körökre nézve kiegészítőleg mindhárom tétel, a zentai s ujvidéki körökre nézve — indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány, elnök öngyűlésére ruházta.

Egyéb elintéztett ügyei: A folyó évi Zentán tartandó megyei közgyűlés határnapjaul július hó 2. és 3-ika tüzetett ki.

A szabadkai, bajai, titeli és zsabylai körök tagdíj hátralékainak beszerzését tárgyaló iratok, nemkülönben a mult évi közgyűlésről indokolt előterjesztésük folytán — 2-2 tétel kidolgozását jelölte ki a választmány; az összes tételek beküldésének határnapjaul f. évi június 15-ike tüzetett ki, mely alkalommal az egyes tételekhez a határozati javaslat is csatolandó.

A bírálatot az előkészítő választmányi ülést megelőzőleg külön bíráló-bizottság fogja teljesíteni, mely bizottság kijelölését a választmány

közégségi képviselőket, élükön dr. Benedek orvossal, az előljáróságot Hoós és Eremics jegyzőkkel.

A felköszöntések között, melyeket az új plébánostól, a beiktató kanonoktól, a főszolgabírótól és Ada szellemes papjától halottunk, meghatározott volt az, melyben az új pástort a „jó pástort”, a régít éltét, testvér a testvért, vér- és hivatásszerű atyafiát, kinek hogy Martonos az erkölcsi és szellemi javakon felül egyebet is köszön, arról nem sokan tudnak. A szerénységnek gondja volt rá, hogy ne tudjanak, de én reporteri tisztelnél fogva meg nem állhatom, hogy legalább annyit el ne áruljak, miként vett bucsút híveitől a nyugdíjba lépett jó pástort. Közégségi szellemi és erkölcsi gyarapodásért buzgó szívvel 1000 forintot a szegény iskolás gyermekek felruházására, 400 forintot iskolai taneszközökre, 500 forintot szegény özvegyek gyámolítására alapítványként tett le.

S mindezekért, s ezek felett a nehéz pályán közel fél századon át buzgó teljessétt fáradságért elismerést soha nem várt, a kitértést el sem is fogadta... mégis bírja: amaz hívei őszinte ragaszkodásában, emezt munkatársai nagyrabecsülésében.

V. J.

A „BÁCSKAI JÓ SZÍV.”

(Egy kis felhívás-féle.)

Az ország szívében, a fővárosban, megdobbant „Jó szív” működése nálunk is visszhangra talált. Ritka lelkesültséggel, igazi nemes tüsszel folyik már napok óta az előkészületek. A „Bácskai Jó szív”-nek nem szabad hátra maradni, a „Bácskai Jó szív”-nek meg kell mutatni, hogy ha emberbaráti szeretetről van szó, nem tekint a hirhedt politikai családi ellentétekre, hanem egy szívvel-lelkével igyekszik a jótékony cél érdekében lehető legjobb, lehető legnagyobb eredményt elérni.

Megyénk, illetve városunk vezérferfiái családjukkal együtt vették át a vezérszerepet s viszik oly buzgalommal, minőrlő fogalmat sem alkothat az, ki működésüktől távol van. E működésnek városunkon kívül is ki kell hatolni, ez ünnepléses nemes célnál környékünknek is meg kell jelennie, az eredményt szebbé tenni, növelni, gyarapítani.

A májusi s júniusi helyi multságoknak most félre kell egyelőre szorulniok, azt az anyagi áldozatot, mit ott hoznánk, a „Bácskai Jó szív” eredményére kell fordítanunk, mert hisz ki tudja, jöhet még idő — quod Deus avertat — hogy mi is rászorulhatunk mások segélyére, mások jószívűségére, mint ahogy most mi iparkodunk segíteni a végtelen csapással sújtott árvízkarosultakon, enyhíteni nyomorunkon; egy-egy szemernyivel hozzájárulni ahhoz, hogy a hajléktalanoknak lakhelyet, az éhezőknek kenyeret nyújthassunk.

S aztán nemesek áldozatot követel ám a „Bácskai Jó szív”, hanem nyújt majd élvezetet is, nyújt olyant, miről sok-sokat tudnak már most is regélni a tanácskozó-termek falai, városzerte a „jó szívekhez” a papákhöz, mamákhöz, menyecskékhöz, lányokhoz száguldó fogatok kerekéi s az ünneplés leendő színhelye, gyűgyörű városi parkunk suttogó fái, illatozó virágai.

Mert itt e ligetben városunk büszkeségét képező disz-helyén lesz a megyére szóló jótékony ünneplés megtartva. Már most is csoportonként vonulnak ki a közreműködésre felkért rendezők, vigkedélyű leánykák e kis modern paradicsomban egyik-másik pajzánkodva mutatja hogy itt lesz az a hely hol „X.” úrtól az első rózsaszálért, az első „szabott árt” fogja mosolyával „kizsarolni”, itt lesz az a hely hol „J.” urat szinte „szabott áru” szakácsnői termékekkel fogja táplálhatni, s ott lesz azon szép szomorufűzfá homályos lombja alatt az a hely hol... hol egy szende tekintetért, egy gyengéd kézszorításért ki fogja nyerhetni bőkezű lovagjától az aligha szabot áru viszont tízes tekintet, a viszont gyengéd kézszorítás.

De nem, nem, ez utóbbi téren nem lesz olyan szabad vásár, hisz minden két-két leánykához felügyelőkép egy gondos, kismama lesz beosztva, ki dirigálni fogja járatan adjutánsait, el fogja hessengetni a szorgosan árverező ide-oda libegő véencei körül lézengő, de nem vásárló, naplopó vagy jobban mondva ezuttal — lámpaláng s holdvilágfényt lopó lovagokat.

Mert el se tudjuk másképp képzelné, hogy e szabad ég alatti jótékony temploma nem a legmosolygóbb estén lesz felültve. Falait az illatos zöld élő sövénykerítés, boltzatát a magas kéklő ég fogja képezni csillag-táborával s a szende holdvilággal. E templomba közelről, távolról tömegesen kell a hívőknek seregleni s ol-tárára tiszta szívből letenni azt a segélyt, melyért bizonyára sok haláma fog felszállani az égre, áldást kérve a bőkezű adakozókra.

Nos a vallások találjanak az eljövethetebben ebben családokat, a tízesvéri ifjuság még abban is, hogy része jut majd azon isteni élvezetben, hogy a szabad ég alatt, a természet bőkezűsége által díszített helyen kerekedhet táncra s a lányos mamák azon biztos tudatban, hogy ily helyen, ily nemesceül összejövetelnek a „jó szívek” is sokkal olvadékonyabbak, mert legjobb „házasság” közvetítő a csillagos ég, a susogó szellő, s a szív virágát faszító tavaszi esti levegő.

S ha még mindez nem volna elég némelyeket a megjelenésre rábírná, vonza őket az oda, hogy ime most alkalom nyílik nekik írni hírvévre szert tenni, mert hisz ez este jelenik meg a „Bácskai Jó-Szív” című már most nagy gonddal készülődő politikai, társadalmi, verses, prózás, magas rőptü eszméket tartalmazandó egynapi „napi-lap”; küldjenek közérő s távolból be „eredeti” (?) közleményeket s jelenjenek meg a beküldők, hogy mihamarabb élvezhessék — ha ugyan még nem élvezték — azt a boldog látványt, midőn először pillanthatják meg saját szellemi termékeik alatt kinyomtatva szép világos betűvel az ő nevüket, az ő dicsőségüket!

Jöjjenek uraim, hölgyeim, párosan, háromosan, számosan, a jótékony cél mellett nemes szórakozás is vár!

H. M.

A FŐBÉRLŐK.

Elbeszélés.

Írta: Hubert D.

Együtt laktak fenn a magasban, a harmadik emeleten. Két kicsiny szobájuk volt; az egyik képezte a hálószobát, a másik a szalont, ebédlőt, dolgozószobát. Gyerme-

szobára még nem volt szükség. A butorzat sem volt valami fényes, de egyszerű kényelem mutatkozott mindenütt, amint az szerény igények és szerény eszközök mellett szokás. Minden darabon azonban ragyogó tisztaság, példás rend volt észlelhető. Valóságos kis királyság volt a lakásuk, melyben igazán otthonosan érezhették magukat. Különösen, mikor künn nagy zivatar dühöngött a főváros felett, mikor kemény fagy esikorgott és hófúvástól alig lehetett menni az utcákon: oly kellemes lehetett a kedves kis lakásban együtt üldögélni a pattogó kályha mellett és elbeszélgetni, egymásnak felolvasni és az olvasottak fölött megjegyzéseket tenni. Nem is csoda, ha egyikük sem kívánczolt más zajos szórakozás után.

Ismeretségük nem valami régi eredetű. Sokáig laktak ugyanazon házban — külön. Egy folyosóra nyíltak szobáik. Gyakran találkoztak a lépcsőházban, vagy a folyosón. Eleinte egészen hidegen mentek el egymás mellett. Többszöri találkozás után az ifjú udvariasan leemelte kalapját és a leány — miért ne? — fogadta köszönését. De azért sohasem beszéltek egymással. Mikor az ifjú elment a leány mellett, csak azt gondolta magában: „csinos kis barna lány”; a leány pedig azt az észrevételt tette — persze csak magában: „jóképu fiatal ember” — és azzal tovább mentek kiki a maga útján.

Azután később — hogy, hogy nem — megtudták egymásnak neveit is. A leányt Ernye Klárának hívták és elárulított egy nő divatkereskedésben. Az ifjúnak neve Vermes Árpád és mint ügyvédjelölt valamely ügyvédi irodában gyakornokoskodott.

Anélkül, hogy észrevették, vagy bármi föltett szándékuk lett volna, mind barátságosabb mosollyal köszöntek egymásnak.

— Jó reggelt, Klára kisasszony.

— Jó reggelt, Vermes ur.

De egyebet nagyon, nagyon hosszú ideig nem mondtak egymásnak. Egészen meg voltak elégedve a közöttük fenálló viszonytal. Jó szomszédok voltak — egyéb semmi.

Egy reggel azonban Klára kisasszony megszólította Vermes urat. Legkevesebb zavar sem mutatkozott arcán, mintha az úgy, amint történt, egészen természetesen volna. És az ifjú sem meg nem botránkozott a megszólításon, sem pedig bátrabb, vagy éppenséggel tolatkodó nem lett, ő is egészen rendjén valónak találta.

— Képzelse csak, Vermes ur: a szállásadóm felmondta a lakásomat ma reggel. Ki kell költözöm elcséjre.

— Ez kellemetlen, Klára kisasszony. Hányadika is van ma?

— A rendes felmondási idő, 15-ike. Jaj, most tessék lakást keresni; be nem szeretek pedig a sok lépcsőn fel és alá futkosni. De meg idom sines hozzá, ha csak vasárnap délután nem nézek utána.

— Nos éppen akkor én is szabad vagyok. Ha megengedi, majd elkísérem nagy és fontos útján.

— Köszönöm; igazán nagy szívességet tesz vele. Alászolgája, Vermes ur, tehát jövő vasárnap.

— Igen, a folyosón megvárom önt pontban két órakor. Alászolgája.

Es mikor másnap találkoztak, barátságosan köszöntek és nem szóltak egymáshoz. Mit is szólnának, hiszen ami a lakáskérdést illeti, eléggé megbeszéltek már a dolgot. Másról pedig, már csak az illem kedvéért sem beszéltek.

Vasárnap délután pontban két órakor a folyosón találkoztak. Klára egyszerű, de igen izléses kimenő ruhában volt, mely kissé kövér testéhez bámulatos pontossággal volt rászabva. Szóval: „jól nézett ki”. Az utcára érve, heves szélrohammal találkoztak, mely a leány kalapját elsodorta. Árpád utána ragaszkodott és csakhamar minden baleset nélkül kézrekerítette a szőkevényt, azután mosolygva adta át birtokosának. Klára röviden megköszönte a lovagias tettet, aztán folytatták útjukat valóságos küzdelemmel a szél ellen. A szegény lányka, ki a szélnek amugy is meglehetősen terjedelmes akadályt gördített útjába, alig tudott haladni. Mi sem természetesebb, mint hogy Árpád — látva nagy erőlködését — karját ajánlotta Klára kisasszonynak, ki is azt közzőnő mosollyal elfogadta. Így aztán természetesen, hogy könnyebben haladtak.

A harmadik ház kapuján már ott függött az a bizonyos felirat cédula, mely a lakáskeresőknek egész tárházat nyújtja a reménységnek. Fel is mentek, meg is nézték a szobát és azt igen szépen, lakályosnak találták, de csunya nagy ára is volt. Husz forint egy szoba! Ki adhat ily szűk időkben ennyi sok pénzt egy lakásért? Folytatták tehát felfedezési útjukat és csakhamar rábukantak ismét egy „kiadandó szépen butorozott hónapos szobát” hirdető cédulára. No, ez lesz az! Hercig kis szobát találtak a második emeleten. Klára kisasszonynak szíve reposit örömeiben. Már tervet is készített, hogy mily kellemesen fogja itt regényeit olvasgatva az időt tölteni, midőn a szoba főbérője kerekén kimondta, hogy „magányos” hölgy „személy”-nek ki nem adja szobáját. Klára nem is pirult el, nem is restelte legkevésbé sem az udvariatlan ember furesa beszédét, csak azt sajnálta, hogy a szobát meg nem kaphatja. Igazán furesa izlése van némely embernek, de hát — de gustibus non est disputandum.

Folytatták útjukat. Utközben bizalmasan elbeszélgettek. Klára elmondta, hogy immár nyolc év óta van azon egy üzletben, hogy fizetése fokozatosan növekedett és hogy most már egész negyvenöt forintot havi jövedelme van. Tizenhat éves korában adta üzletbe gyámja, egy távoli rokona és ez idő óta folyton saját keresményéből él. Árpád viszont elmondta, hogy ő huszonhat éves és ötven forint fizetése van, hogy mástól év mulva már kész ügyvéd lesz, hogy ő is magányosan álló ember, neki sínesnek közelebbi rokonai. Azután egy cédula a harmadik emeletre esalta őket, hol igen sötét, ronda szobára akadtak. Egészen elkedvetlenedve és a lépcsőházról lihegve jöttek le.

— Csakugyan kellemetlen dolog a lakáskeresés, jegyzé meg Árpád.

— Gondolja? — De hát mit tehet az ember, mikor muszáj?

— Mennyivel kellemesebb lehet főbérőnek lenni. A háziurak sokkal szivesebben látják a régi lakót és ritkábban szeretnek változtatni. De ezek az albérlők birt lakások csakugyan semmit sem érnek, mert a főbérő kényétől függ az ember.

— Igaz. De látja, Vermes ur, én erre sohasem gondoltam, sőt az sem jutott valamikor eszembe, hogy oly időt csak reméljek is, midőn főbérő lehetek. Oh azok a főbérők! Igazán szép dolog főbérőnek lenni!

— És aztán mennyit takarít meg az ember, ha csak két szobás lakást vehet is. Mennyit fizet ön most szobájáért, Klára kisasszony?

— Tizenöt forintot havonként.

— No s látja én is annyit fizetek — tehát összesen két szobáért fizetünk havonként 30 frtot, évenként háromszáz és hatvan forintot.

— Háromszáz!

— És hatvan forintot, igenis. És ha főbérletben egy két szobás lakást vennék ki, megkapnók 150 vagy leg-főbb 200 frtot, tehát évenként legalább egyszáz és hatvan forintot takaríthatnánk meg.

— Egyszáz és —!

— Hatvan forintot — legalább.

— Nagyszerű, igazán nagyszerű!

Es Klára kisasszony tapsolt örömeiben, mintha az az egyszáz és hatvan forint már kezében volna. Árpád urfi azonban megzavarta örömet azáltal, hogy egy cifra kapura mutatott, melyen az az unalmas hirdetés volt.

— Menjünk fel, hátha itt szerencsésebbek leszünk.

Klára kisasszony lehorgoltan követte Árpádot. Felmentek a második emeletre és csak itt vették észre, hogy elfelejtették megnézni az ajtó számát, mely alatt tudakozható. Árpád már éppen le akart futni, hogy a számot megnézzék, midőn az udvarról harsány hang hatolt fel hozzájuk.

— Mi tetszik az uraságoknak, mit keresnek?

— Maga a házmester, kérem szépen?

— Igenis; mit akarnak?

— Azt a kiadandó szobát szeretnők megnézni, mely a kapun hirdetve van.

— Szoba? Itt nincs szoba. Itt egész lakás van csak kiadandó — két szoba, egy konyha, mely esetleg kevés költséggel előszobává alakítható át, a költségeket bérlo tartozik viselni, kiadandó jövő hó 1-től három évi szerződés mellett.

Mig a buzgó házmester ezeket mondta, Klára és Árpád egymásra néztek.

— Egyszáz és hatvan forint, sóhajtá Klára.

— Ugyan kérem, legyen szives megmutatni azt a lakást.

A házmester feljött, még egy emelettel fölebb vezette őket, kinyitotta a lakást, mely két szép szobát foglalt magában.

— Mi az ára?

— 130 frt évenként.

Klára újjan számolt valamit.

— Kétszáz és harminc forint takarítás! Oh!

Árpád kivette tárcáját, egy tíz forintot nyomott a házmester kezébe foglalól, aztán mintegy önkénytelenül aláírta az eléje tartott szerződést és távoztak.

Az után némán haladtak egymás mellett. Egyszerre Árpád megállt, nyugot ítűt öklével homlokára.

— Mit tettünk, istenem, mit tettünk!

— Mi az? — Mi az? — Mondja meg gyorsan! szolt Klára iszonyodva.

— Hiszen a lakást butor nélkül béreltük ki!

— Igaz! — Isteneim, isteneim!

Szegény Klára elpiyeredett. Azt akarta, hogy vizsgálmenjenek, hogy a szerződést visszavonják és a foglalót visszakérjék.

Várjon csak, Klára kisasszony. A lakáson takarítunk évenként kétszáz és harminc forintot. A butor — két szobára, teljesen külön berendezéssel, egészen egyszerűen, de kényelmesen, mondjuk: 150 frtba kerül, marad tehát takarítás nyolevan forint, azaz egy részről negyven forint és mindegyikünknek meg lesz a maga szobabutorja. Nem jó volna inkább butort venni?

— Helyes, nagyon helyes! Maga kitünően tud számolni Vermes ur, valóságos tudós.

— De egy baj van — mégis lehetetlen.

— Isteneim, mi az már megint?

— A pénz.

— A pénz — jaj nekem csak hetven forintom van a takarékpénztárban — kár.

Nekem meg kileneven forintom van megtakarítva.

— Pompás! Hiszen ez több, mint a mennyi kell. Összetesszük pénzünket.

Azután megvetették a tervet tövérlő-hegyire. Klára kisasszonnyé lesz a konyhába nyíló szoba, a másikat, mely a folyosóra nyílik, Árpád ur foglalja el. A butort az ódonasztal fogják megvenni, mert ott olcsóbb. Klára kisasszony már elcséjén költözik új lakásába. Árpád ur pedig, miután mostani lakását fel kell mondania, csak jövő hó tizenötödikén. Mig így megállapították az egyes részleteket, beesteledett és mindketten igen nagy kedvet éreztek a vacsorához. Árpád azt ajánlotta, hogy együtt vacsoráljanak, amely ajánlat Klára kisasszony részéről valóságos lelkesedéssel fogadtatott el. Betértek egy másodrendű étterembe és oly jól izlett az egyszerű vacsora, mintha már új lakásukon ették volna.

A további részleteket a következő napokon ismét a lépcsőházban, vagy a folyosón beszéltek meg. Árpád megvette a butort, husz forint nyereséggel, mert csak egyszáz harminc forintba került. Klára kisasszonynak előltti öröme határt nem ismert. A kövér leányt különben is élvezet volt örülni látni. A gömbölyű arc még kerekébbé vált és egész teste mozgásba jött, ha nevettek.

Nagy nehezen végre eljött a várt nap. A hurokoldás nem sok fáradságba került. A butorkereskedő a lakásra szállította a butort, mely egy egész teherkocsit foglalt el, a kocsi Klára és Árpád nyomon követték. Klára nagyon meg volt elégedve, mikor az óriás halmaz butort látta. Hiszen ez egész raktár! Hogyan fér be majd a két szobába?

Nagyon szépen belefért. Mintha rendelés után a szoba mértékére készült volna. Mindennek meg volt a kellő helye és mikor kész volt a berakás, a két szoba igazán szép volt. Klára kisasszony szinte sajnálta Árpádot, hogy nem költözökhet mindjárt új szobájába.

— Nini Vermes ur, hát miért maradna ön mostani lakásán tizenötödikéig? Hiszen akár itt, akár ott lakik, csak fizetnie kell. Azon az áron bizony nem aludnám más ágyában, nem ülnék másnak székére, mikor magamnak is vannak butoraim.

— Igaz, helyesen igaz és én erre nem is gondoltam. Futok holmimért.

Egy óra mulva ő is ott volt mindenestől. Klára kisasszony már fehérneműt is berakosgatta jórésben. Árpád is hozzáfogott az övének berakosgatásához. Mindegyik saját szobájában működött és hangosan beszéltek át egymáshoz. A két szobát üvegajtó választotta el egymástól. Ezt egészen kinyitották. Klára kisasszony csakhamar kész lett a munkával és Árpádhoz ment át ennek segíteni. Jaj, be sok kifogásolni valója volt Árpád háztartásában!

— Látszik, hogy nem tud a fehérműjével banni. Néze csak: ön a mosonó által hazahozott ujonnan kimosott zsebkendőket használja mindjárt, úgy hogy az alul fekvők sohasem jönnek használatba. Mennyire elszárgultak már. Aztán kivél mosatja ezeket a ruhákat? Hiszen a gallériái és kézelői így mielőbb tönkremennek! Néze, mily nagy keményítődarabok vannak rajtuk. Ingei sem jól vannak összehajtvá; kisebb szekrényben — minő alighanem az eddigi is volt — egészen összegyűrődik az elejük; látja: ez a harisnya nines megföldözva, nem sokára az egész kifejtődik.

Végre minden el- és be volt rakva. Már most jó volna vacsorálni is.

— Hol szokott ön esténként étkezni, Klára kisasszony.

— Itthon, egy sonka- vagy sajtszeletet, vagy más hideget.

— En is úgy szoktam. Ha tetszik, hozok mindkettenk részére. Együtt vacsorálhatunk.

Árpád leszaladt és sonkaszeletet hozott. Egészséges étvágygyal pusztították el a frugális vacsorát. Azután elbeszélgettek és alig vették észre, mikor már tíz óra volt este. Kezet fogtak, jó éjt kívántak és mindegyik szobájába ment aludni.

Azontul minden este, ha nappali foglalatosságokról hazatértek, együtt maradtak. Kemény tél volt és a fűtés sok pénzbe kerül. Így, ha együtt vannak, csak egy szobában kell fűteni, csak egy lámpát kell égetniök. Árpád éppen utolsó szigorlatára készült. Ott olvasgatott könyveiből az asztal mellett, melyet a kályha mellé állítottak. Klára pedig vagy regényt olvas, vagy fehérműt javígtatta. Együtt vacsoráltak 8 órakor és vacsora után bizalmasan társalogtak. Egészen jól megérték együtt.

Klára kis növésű, tude testalkatú lányka volt. A huszonegy év nem igen látszott meg rajta. Arca rendkívül barátságos és ha nem is valami feltűnő szép, de kellemes vonású volt. Apró kis fekete szemét fűgén hordozta körül, valamint ő egészben is kövérsége dacára fűge leánya volt. Aztán még esinos hangja is volt. Egy-egy dallal, melyet mély érzéssel tudott előadni, egészen elragadta Árpádnak nem igen zeneértő fület. A ház körül meg éppen páratlanul ügyes volt. Minden ragyogott a tisztaságtól és rendtől.

Mindezen szép tulajdonságait pedig Árpád ur, ha nem is első pillanatra, de rövid idő múlva észrevette. Bizonyos halát érezte a lány irányában, aki eddigi egyhangu rabéletét szép családi élettel változtatta át.

Klára kisasszonynak meg Árpád ur tetszett meg. Kedélyes, szelíd ember volt, aki a szegény leányt elhagyatottságában tanácsaival támogatja, aki nagy tudománya dacára nem büszke a tudatlan elárútonóval szóba állni. Aztán arca, külseje is megnyerő. Bozontos üstöke, melyet eddig a fésű nem tudott rendbeszedni, bizonyos erélyre vall, vizsinű szemei olyan barátságosan tekintenek Klárára.

Anélkül, hogy észrevették, vagy ők akarták volna, egészen megváltozott a viszony, mely eddig közöttük fenállt. Csak pénzmegtakarítás miatt vették ki a közös lakást, azután a gyakori együttléti barátságot fejlesztett közöttük, de egy idő óta még bensőbbé lett a viszony. Árpád elment Kláráért esténként az üzletbe és onnan karöltve haza kísérte. Otthon is maga a figyelem volt egyik a másik iránt, igazi gyengéd figyelem, mely több a szokásos udvariasságnál. A hideg „kisasszony” és „ur” toldást a megszólításnál lassanként elhagyták. Az asztalnál, nem úgy mint azelőtt: átellenben, hanem egymás mellett ültek vacsora alkalmával. Es egyszer csak azon vették magukat észre, hogy arcaik esőkre találkoznak.

Es emellett házasságról sohasem beszéltek. Sőt Árpád tovább fűzte terveit, melyek szerint, ha ügyvédi oklevelét megkapja, vidékre rándul iródat nyitni. Klára pedig szorgalmasan rakgatja pénzeit a takarékpénztárba, hogy majdan, ha tetemes összegre szaporodik betéte, férjhez mehessen. Mindegyikük megmarad saját terve, reményei mellett a jövőre nézve, midőn majd eljő az idő, hogy elváljanak, de a jelenben mindketten oly jól érzik magukat. Es mind-ezeket a legjobb barátságban el is mondták egymásnak nem egyszer.

A szép kis lakás aztán nemsokára nagy változáson ment át. Árpád, ki iródjából rendszeren korábban jött haza, mint Klára üzletéből, egy este megtette azt a tréfát, hogy egészen újra berendezte a butorokat. Minden darabnak új helyet jelölt ki. Aztán egy-két darabot, mely még hiányzott, be is vásárolt. Így történt, hogy a régi kettős lakás egyszemélyesé vált olyképp, hogy a konyhába nyíló szoba lett hálószoba és Árpád eddigi szobája szalonná alakult. Klára, midőn haza érkezett, összeesapta kezeit és nagyot nevetett. Árpád pedig úgy örült Klára öröme fölött, hogy a kis lányt átfogta és a szalonba körül valcerezett vele, míg végre kifáradva a táncban, lihegve ültek a szalon pamlagára.

A fiatal pár igazi gyönyögetet élt. Benső családi élet volt ez, mely a családi együttléti minden örömeivel kinálkozott. A külvilágtól messze, ennek itéletétől nem tartottak, sőt avval nem is gondoltak. Kora ifjúságtól önmagukra utalva, saját kezük munkájából megélve: saját gondolkodásuk és tetteikről sem érezték magukat kötelezve másnak, mint maguknak számolni. Amit ők jónak láttak, azt meg is tették és nem kérdezték előbb: illik-e, csak azt, hogy szabad-e?

Es ki tiltaná ezt az életet? Hiszen úgy éltek, mint a galambok — azzal az egy különbséggel, hogy ők nem enyelegetek. Igen: — ők komolyak maradtak, kerültek a hallhatatlan érzélgést, nyalakodást. Nem mondom, hogy Árpád, midőn távozott hazulról, vagy hazaérkezett, meg nem esőkölt Klárát, de egyébként méltóságos volt az ő vonzódásuk mindamelltt, hogy gyakran vigak voltak is.

Sokszor rá-rákedtek egy-egy dalra, vagy vig olvasmány mellett kacagtak. Esténként, midőn a hálószobába beültek a vigan pattogzó kályha mellé, midőn odakünn vad vihar söpörte végig az utcákat, ők pedig a kellemes melegben jövedvel dolgoztak, vagy szívélyesen elsevegtek: — ők maguk sem tudták, hogy mi az a kellemes, amit éreznek. Boldogok voltak, igazán boldogok.

Árpád nemsokára sikerrel állta meg helyét a harmadik szigorlaton. Doktorrá avatták. Mikor megvitte felavattatásának híret, Klára bizonyos tisztelettel nézett rá.

— Most már ügyvéd vagy, Árpád?

— Dehogynagyok, fiam, még csak egy év mulva lehetek azzá.

Es midőn látta, hogy Árpád doktor létére is az, aki volt, nagyon megörült, mert azt hitte, hogy minden doktor-nak pápaszemen keresztül kell a világot nézni, és hogy közönséges halandó, mint ő, nem is tud mit csinálni egy tudós doktortal szemben.

Aztán eljött a nyár. Kellemes sétékkel töltötték a szép estéket. Vasárnap délután kirándulásokat tettek a közelfekvő hegyek közé. Árpád sok ujat mondott Klárának mindenféléről, magyarázatot, mutogatott neki sok szöveget, amiről Klárának eddig fogalma sem volt. Ezeknek az időknél is meg voltak szép oldalai, mint a télnek.

Majd ismét ősz lett és a sétékra mind ritkábban kinálkozott alkalmas idő. De meg Klárára nézve nagyon is fásztóvá vált a hosszú séta. A harmadik emeletre felmennie is nehezére esett. A ház körüli munkák is terhére váltak.

Elhatározták tehát, hogy eselédet fogadnak — csak egy kis lányt, hiszen az ő háztartásukban nehezebb munka alig adja magát elő. Zsofkanak hívták a eselédet. Morcos kis tót lány volt, akit Klára alig tudott tisztára mosni és öltöztetni. Ugy illett aztán Zsofkanak a tisztaság és új ruha, mint a macskának a nadrag. Olyan furcsa volt. Klára és Árpád sokat nevettek fölötté.

De azért ügyes lány lett a Zsofka. Csakhamar beleszokott új munkájába és Klára, ki most többször betegkedett, sok gond alul fel volt mentve.

Egy ízben, midőn Zsofka a szalon ablakát tisztította, azon — télnék idején! — egy nagy gölya repült be. Mikor Árpád meglátta, odakialtott Zsofkanak:

— Zsofka, csudk be gyorsan az ablakot, mert kirepül a gölya.

Zsofka esodálkozva és ijedten csukta be az ablakot. Árpád jót nevetett és odament Klárához, ki akkor éppen ágyban fekvő beteg volt és megcsókolta.

A gölya pedig bennrekedett a szobában. Mit tegyen már most, hogy legjobb dolga legyen a fogságban? — Átváltozott kis babává. Olyan rikoltozó, kézzel-lábbal hadonászó kis szörnyeteggé, amikből aztán a nagy emberek lesznek.

Es hogy a hamis gölya nagyon jól számított, midőn így átváltozott, azt megmutatták a következesek. Mert Árpád és Klára egész idejüket vele töltötték. Valóságos élő játékszer volt a kis Ferike. Végtelen sora következett most az örömeiknek. Sirása és nevetése egyformán megörvendeztette a szülőket. Nem volt az a vonása a kis gyermeknek, mely örömet ne okozott volna. Az estéket vele töltötték, ő mulattatta a kis társaságot. Pedig ha igazságosak akarunk lenni, nem volt sem valami jó, sem különösen szép fickó a Ferike. De ezt a szülők nem tudják: ők csak jót és szépet láttak benne.

Árpád örült, ha iródjából elszabadulhatott. Ilyenkor aztán haza sietett az ő Ferikéjéhez és térdére ültette, táncoltatta, becézte. Klára pedig úgy tudott ennek örülni! A doktor nem állja a kiesikét tartani, ringatni. Sohsem hitte volna, hogy egy doktor erre is képes. De bizonyára nem is minden doktor teszi azt, csak az ő doktorja.

Ferike pedig ezen szeretet mellett pompásan fejlődött, nem is kivánczozott aztán gölyává változni. Egy vaskos hústömeg volt; kezein alig látszottak ki az ujai a nagy kövérségtől, a jkai pedig majd kicsattantak; nehéz lett volna repülnie.

Árpád és Klára is egészen jól érezték magukat új szerepükben. Mikor Ferike hat hónapos volt, ők már teljesen bele szoktak azon tudatba, hogy szülők. Változatlan szeretettel viseltettek gyermekök és egymás irányában. Csak Klára arca borult el néha, midőn egyedül volt Ferikével. Ránézett hosszan a gyermekre és könnyezett is. Az első könnyek, mióta Árpáddal él. Es ugyan miért?

Milyen szépen együtt élnek most hárman! Talán az egész világon nines boldogabb család, mint az övék. A megélhetésre gondjuk ninesen, hiszen annyit keresnek, hogy még félre is tethetnek valamit. Szeretik egymást. Es ez a kedves gyermek még jobban megédesíti életüket. Oh mily édes így egymásnak élni! Olyan öröm még dolgozni is, két szeretett ember kedvéért. Klára úgy tekintette Árpádot és Ferikét, mintha ők volnának minden munkájának rugói, erejének fokozói.

Es jaj, ennek már most nem sokára vége szakad. Árpád ügyvéddé lesz. Már mondta is, hogy közelg az idő, mikor vizsgára kell jelentkeznie. Ha leteszi a vizsgát — és ki tenné le, ha Árpád, ez a nagy tudós nem? — akkor megszünik közöttük minden. Összeszedi holmiját, becsomagolja a padlalon levő nagy kofferbe, elviteli a vasutrá és aztán majd jó Klárához, ki Ferikét karján tartja, jó szerencsét kíván nekik, megcsókolja őket öszinte bucsusókkal és — istenem! — elmegy. Klára pedig utána megy az ajtóig, köny lopózik szemébe és tekintétevel kíséri. Ferike meg utána nyújtja kövér kis kacsóit és hebeg olyan édesen, mint szokott — de ő nem fog többé visszatérni!

Ki merné őt visszatartani? Egy doktor, egy kész ügyvéd, egy valódi tudós — istenem! — mi kötheti őt az elárútonóhoz? Előtte nyitva az egész világ: miért kötné magát az együgyű asszonyhoz? Ünnepelet hölgyek lesik most el tekintetét. Boldogok lesznek, ha egy szót szól hozzájuk a nagy ember. Miért is maradna itt, ahol csak erre a két kis szobára van utalva? Neki ez nem elég nagy tér a működéshez. Neki egy egész város, egy egész vármegye kell. Egy doktor, egy kész ügyvéd, egy nagy tudós!

Klára egészen természetesnek találta, hogy Árpád, mihelyt ügyvédi oklevelét elnyeri, elhagyja őket. Es mégis — midőn Ferikét karján tartotta és ez kövér kezeikéjével arcába kapott, vagy teljes jólétében feléje mosolygott, oly fájdalmat érzett szívében, mintha túszerások volnának. Ilyenkor aztán előtört egy-egy köny szeméből és Ferike arcára esett. Olyan nehéz volt erre gondolni anélkül, hogy köny ne gyűljék szemébe!

De Árpád előtt sohasem mutatta bánatát. Ne tudja meg, hogy Klárának fáj a távozása, nehogy az okozott fájdalom tudata felhőt vonjon jövőjének tiszta egére. Távozzék vigan, ama tudattal, hogy amíg együtt voltak, Klárát boldoggá tette.

Klára üzletéből haza menvén, ismét, mint az utóbbi időben rendszeren, a szomorú elválás felől gondolkozott. Lassan, lehajtott fővel, szinte megtörtén ment. Arca mély gyásznak nyomait viselte. Gépiesen haladt előre, nem figyelve környezetére. Egy nagy terheskocsi majdnem elgázolta a szegény asszonyt s miközben a kocsis hangosan szikozódott a vigyázatlansáért, addig ő azon gondolkozott, vajjon nem lett volna-e jobb meghalnia. Anélkül, hogy észrevette volna, elhaladt lakásuk előtt s csak néhány házzal odább fordult vissza. Mély sóhajjal ment fel a lépcsőknél és beenn a szobában Zsofkanak énekét halotta, amint Ferikét csittította. Belépett a szobába.

Mintegy megkövülve állt meg az ajtóban. Az ebédő ajtaja is nyitva volt és amit ott látott, az megfagyasztotta a vért ereiben. A szekrények mind nyitva voltak. Nagy

rendetlenségben heverték szanaszét — Árpád fehérműi, ruhái, könyvei.

Tehát már megtörtént. Istene! Klára azt hitte, hogy el nem bírja a szörnyű csapást. Mégis erőt vett magán és belépett az ebédőbe. Az asztalon egy papír volt, melyen nagy betűkkel volt nyomva e két szó: ügyvédi oklevél. Föléje hajolt és keservesen zokogásba tört ki. Ugy megsiratta azt az ügyvédi oklevelet, mely az ő boldogságát teszi tönkre.

Azután leült a földre a szekrény elé és kezdte raskogatni Árpád holmiját. Oh mily nehezen ment a munka! Meg-megállt a dolog között és könyvtől csillogó szemmel bámult maga elé.

Es azért a munka mégis előrehaladt. Az ingek, zsebkendők, harisnyák mind szépen egymásra rakva faj szerint ott voltak körülte. Ugy ült közöttük, minha várat akarna maga körül emelni. Már kész is lett mindennel és ő még mindig ott ül. Maga elé néz mintegy öntudatlan. Néha néha nagyot sóhajt, aztán ismét esendes.

Egyszerre kinyílt az ajtó és Árpád belépett. Nem szólt egyikük sem. Árpád leült egy székre és kibámult az ablakon. Klára ruhái közül néha-néha félve nézett Árpádra. Ferike nem sirt, Zsofka nem énekelt, olya csunya mély esend volt. A levegő meg oly nehéz, oly fullasztó.

Ekkor éles sivitó hang hatott be hozzájuk. Ferike sirt. Zsofka behozta a gyermeket és anyja ölébe tette, hol aztán csakhamar elhallgatott. Klára végtelen fájdalommal vonta keblére gyermekét, majd könyezve rejtette el arcát Ferike ruhájában. Ez pedig kedvesen mosolygott és atyja felé nyújtotta ki kezeikéit.

Árpád is elérékenyült. Egyszerre csak azon vette észre magát, hogy szeméből egy köny lopózik ki. Aztán Klárához futott, letérdelt előtte, átölelte őt és gyermekét.

— Klárám, kedves Klárám, ne üzz el magadtól! Menjünk együtt, jer velem!

Klára könyein át mosolygott Árpádra és viszonozta esókjait.

— Hát te is küzdöttél avval a rossz gondolattal? Soha ilyen kedves jó doktort! — gondola magában.

Naptár. Május.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
25 Pént.	Orbán	Orbán	13 Glyceria
26 Szom.	Nerei Fülöp	Béla	14 Izidor
27 Vas.	G 1 Sz. Hár. v.	G Sz. Hár. v.	15 B 3 Pak.
28 Hétfő	Vilmos	Vilmos	16 Agap
29 Kedd	Maximilian	Izsák	17 Andron

Felölös szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Gőzcseplőgép-eladás.

Egy két löreju gőzcseplőgép egészen jó karban, jutányos áron szabadkézből eladó Rosenfeld Bernát urnál Jankovácon.

2961. sz.

Pályázati hirdetmény.

Parabuty községében nyugdíjazás folytán üresedésbe jött községjegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok, megjegyezvén, hogy a választás 1888. évi június hó 11-ik napján reggeli 9 órakor fog Parabuty község-házánál megejtetni.

Folyamodók az 1883. évi I. t. c. 6. §-a, illetve az 1886. évi XXII. t. c. 74. §-ában előirt képességüket igazoló oklevéllel s ezenfelül a német nyelv tudását igazoló törvényhatósági bizonylattel felszerelt kérvényüket június hó 9-én d. u. 4 óráig hozzám nyujtsák be.

A jegyzői állással összekötött javadalmozás a következő:

1. Évi fizetés 500 frt.
2. 11^{3/4} kmt. kemény fa tüzelésre.
3. Ötnegyed telek szántóföld és két szérűskert hasznélvezete, melytől az adót a jegyző fizeti.
4. Szabad lakás.

Hódságh, 1888. május 15-én.

Vissy József,
főszolgabíró.

3-1

Hirdetmény.

A zombori róm. kath. Egyházpénztár kezelőisége által ezennel közhírré tétetik, miszerint a plébánia épület földszintjén, ugy a melléképületekben lévő: 1., 2., 6., 7. és 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16. és 17., 18., 19., 20., 21., 22. és 23. számok alatti bolthelyiségek 1888. évi június hó 21-én délelőtti 10 órakor, az egyházpénztári irodában, három (3) egymásután következő évre és pedig 1888. évi november 1-től 1891. évi október 31-ig szóló időtartamra, nyilvános árverés utján a legtöbbet ígérőnek hasznóberbe adatni fognak.

Az árverési feltételek mindennap délelőtti 9 órától 12-ig az egyházpénztári irodában megtekinthetők.

Zombor, 1888. évi május hó 25-én.

3-1

A zombori r. k. egyházpénztár kezelőisége.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági tek. kir. járásbíróóság 641. és 693/1888. sz. végzése által Dobrojevits György és társa javára Mirkovits György és társa pincái lakosok ellen. 740 frt és 399 frt 20 kr. tőke, ezek kamatai és eddigi perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 518 frt 78 kr-ra becsült bolti árucikkek, állványok, szobai butorok, hordók és egyéb gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1162. és 1168/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pincán a végrehajtás szenvedett lakásán leendő eszköz léésére 1888-ik évi június hó 5. és a következő napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásághon, 1888. évi május hó 16 ik napján.
Ruszován Péter,
kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ó-becsei kir. járásbíróóság 1109/p. 1887. számú végzése által Heck Gottfried és társa végrehajtató javára Stanimirovits Ignác ellen 345 frt tőke, ennek 1886. évi július hó 12 napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 46 frt 99 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 495 frtra becsült különféle házi butorok és házi eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1950/1888. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szt. Tamás községében leendő eszközzésére 1888. évi május hó 30-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Ó-Becsen, 1888. évi május hó 18. án.

Albrecht Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetemény.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sztóják Márton zombori lakos végrehajtatónak Németh József zombori lakos végrehajtást szenvedő elleni 40 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 1976. sz. tkjvben Németh József nevéül álló A. † hr. 5938-5940. ö. i. 531. sz. ház és 197% □ öl beltelekre 720 frt kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi június hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor e kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1888. évi március hó 22-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Pályázati hirdetemény.

Bács-Bodrogh vármegye Baracska községében leköszönés folytán üresedésbe jött s évi 400 frt fizetéssel egybekötött segédjegyzői állásra pályázatot nyitnak.

A választás Baracska községében folyó évi június hó 6-án délelőtti 10 órakor fog megtörténi.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelendő kérvényeiket (születési anyakönyvi kivonattal) folyó évi június hó 1-éig alulirothoz annál bizonyosabban benyujtsák, mert a később beadottak figyelembe vétetni nem fognak.

Baján, 1888. május 16-án.

Latinovits Gyula,
főszolgabíró.

Árlejtési hirdetemény.

Az ó-morovicai ev. ref. egyház a folyó évben egy iskolát akar építtetni, melynek hossza 47-25 méter, szélessége 11-54 méter, magassága 4-3 méter. A cseréptető magassága 8-2 méter. Ez épületnek a folyó év őszén tető alatt kell lenni, de a vakolás és teljes elkészítés a jövő tavaszra marad. Az épületterv május 27-től június 2-ig a lelkeszi hivatalban megtekinthető. Előirányzott költségvetés — téglá és vályog kivételével — 4884 frt 50 kr. Az árlejtés június 3-án leend. A vállalkozó a tervkiszárat 1%-ot adni köteles.

Ó-Morovicán, 1888. május 18.

Az ev. ref. egyháztanács.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbíróóság 828. számú végzése által Speizer Márk béregi lakos végrehajtató javára Bruck Sámuel és neje Etel gombosi lakos ellen 242 frt tőke, ennek 1888. évi január hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 93 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 600 frtra becsült 1000 szál deszkából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1069/1888. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Gomboson alperesek lakásán leendő eszközzésére 1888. évi június hó 11-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1888. évi május hó 19. én.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetemény.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sztipanac József és Ferenc zombori lakosok végrehajtatóknak Segez Jul, öz. Sztipanac Grgáné újból férj. Mihalek Mihályné és Pooskai Sándor ügyvéd, árvaszékileg kir. ügygondnok által védett kiskoru Sztipanac Nikola és Manda elleni végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 1912. sz. tkjvben Sztipanacseve Gerga és Tallos Anna hagyatéka nevéül álló A. † 5756-5757. hr. 363. ö. i. számú házra és 139% □ öl beltelekre 720 frt kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi május hó 28. napján délelőtti 9 órakor e kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényeikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1888. évi március hó 10-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Hirdetemény.

Alulirott ezennel a t. c. közönség becses tudomására hozom, miszerint itt helyben, egy jól felszerelt

gépjavító-műhelyt

nyitottam, hol mindenemű gőzgépek, gőzkazánok, malmok, gazdasági gépek, varrógépek, kutak és szivattyúk javítás végett elfogadtatnak; ugyszintén épüleflakatos- és rézöntőmunkák a legpontosabban igen blesó árak mellett eszközöltetnek.

Sok éven át kül- és belföldi nagyobb gyártelepeken mint gép-monteur, gép- és művezető, szerzett tapasztalataimra támaszkodva, azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint a t. c. közönség minden kívánalmának megfelelhessenek.

Amidőn ezen vállalatomhoz a t. c. közönség igen becses támogatását magamnak kikérem, előre biztosítom a leglelküimeretesebb kiszolgáltatásról s maradtam teljes tisztelettel

Molitor A.

Juhász-utca és Deák-körut sarkán,
az új templom közelében.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tekintetes kir. járásbíróóság 5490. számú végzése által a bresztováci takarékpénztár végrehajtató javára Gyurics Steván és Stojics Jován ó-sztapári lakosok ellen 300 frt tőke, ennek 1887. évi szeptember hó 23. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 58 frt 15 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 465 frtra becsült 5 ló, 2 kocsi, 2 drb szarvasmarha és 2 odábbítható magtárból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 392/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Ó-Sztapár községében leendő eszközzésére 1888. évi június hó 4-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1888. évi május hó 18-án.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetemény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtatóknak Klein Ádám ns-militicsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 720 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Nemes-Militicsen fekvő, a ns-militicsi 355. sz. tkjvben Klein Ádám nevéül álló A. † 2013/b hr. számú 3 hold 577 □ öl szántóra 759 frt és hr. 1378. számú 4 hold 500 □ öl szántóra 755 frt kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi június hó 23-ik napján délelőtti 9 órakor Ns-Militics községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényeikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1888. évi március hó 23-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tekintetes kir. járásbíróóság 988/1888. számú végzése által a bresztováci árvtár végrehajtató javára Deszpotov Szima és Topalov Szretyko bresztováci lakosok ellen 100 frt tőke, ennek 1887. évi január hó 1. napjától számítandó 8% kamatai, és eddig összesen 41 frt 64 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 400 frtra becsült 5 ló és 1 kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1457/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Bresztovác községében leendő eszközzésére 1888. évi június hó 6. napjának d. e. 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1888. évi május hó 15. én.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.

Pályázati hirdetemény.

Bács-Bodrogh vármegye Keresztur községében leköszönés folytán üresedésbe jött, 300 frt évi fizetéssel egybekötött községi írmoi állásra ezennel pályázatot nyitnak és ennek választás útján leendő betöltésére határidőül f. évi június hó 1-ső napjának reggeli 9 órája tüzetik ki. Felhivatnak a pályázni szándékozók, miszerint szabályszerűen felszerelt és okmányolt kérvényeiket bezárólag a választást megelőző napig a külai szolgabírósnál nyujtsák be.

Külán, 1888. évi május hó 10-én.

Schick Mátyás,
főszolgabíró.